

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 23 (348) • Joi 2 octombrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE DIN JUDEȚUL ILFOV

ACTIVITATE INTENSĂ PENTRU ASIGURAREA ÎNTREGULUI NECESAR DE FURAJE

Ing. Ion TOMA

vicepreședinte
al Consiliului popular județean Ilfov,
directorul Direcției agricole județene

La fel ca în întreaga țară, în aceste zile, activitatea oamenilor muncii de pe ogoarele județului Ilfov este concentrată în direcția desfășurării în cât mai bune condiții a campaniei agricole de toamnă și în special a strîngerii producției de porumb și a însămînțării grîului. Ca urmare a măsurilor tehnico-organizatorice luate de Direcția agricolă județeană, în colaborare cu Uniunea județeană a cooperativei agricole de producție, pînă la această dată, potrivit datelor cuprinse în situația operativă, porumbul a fost recoltat de pe mai bine de 83 mii hectare, adică circa 54 la sută din întreaga suprafață. Semănatul orzului și a celorlalte culturi furajere s-a încheiat, iar grîul este de-acum însămînțat pe 21 la sută din suprafața planificată.

Disponem de toate condițiile ca semănatul grîului, în această toamnă, să fie executat în perioada optimă recomandată și la un nivel calitativ superior.

În ansamblul măsurilor privind buna desfășurare a campaniei agricole de toamnă un loc central îl ocupă și preocupările privind asigurarea unor cantități cât mai mari de furaje.

Pornind de la necesarul de nutrețuri stabilit de balanța furajeră a fiecărei cooperative agricole, Direcția agricolă a județului Ilfov, prin specialiștii săi, s-a preocupat ca în paralel cu realizarea efectivelor de animale planificate, să se asigure și stocurile de furaje prevăzute. Odată cu precizarea suprafețelor destinate producției de furaje, în fiecare cooperativă s-a urmărit îndeaproape organizarea conveșturii verde, a producerii finului, suculentelor și grosierelor. La organizarea conveșturii un accent deosebit s-a pus pe parcelarea lucernei — cultură de o importanță excepțională pentru toate speciile de animale, care a răspuns prin producții mari la hectar în unitățile care au exploatat-o rațional. Este cazul să arătăm că, în cadrul cooperativei agricole din județul Ilfov, datorită extinderii suprafețelor cultivate cu lucernă, peste 75 la sută din cantitățile de finuri provin de pe lucerniere și că producția acestora, mai ales acolo unde s-au făcut și amenajări pentru irigații, a fost de peste 70 tone de masă verde la hectar.

Cooperativele agricole care îngrașă berbecuții li s-au asigurat condițiile necesare pentru irigarea lucernierelor. Ca urmare, unitățile respective au obținut câte 5—6 coase de masă verde. În numeroase cooperative, importante cantități de masă verde — recoltată cu C.S.U. și provenită de pe miriștile de grîu — au fost transformate în fin de bună calitate.

Prin folosirea celor mai productive soiuri din plantele furajere, un mare număr de cooperative agricole au acoperit cu ușurință necesarul de masă verde. Totodată, în acest an, datorită precipitațiilor abundente, s-au creat condiții pentru asigurarea unor cantități considerabile de masă verde din miriști și

porumbiști și de pe pășunile naturale. Numeroase cooperative agricole utilizînd la maximum aceste resurse au realizat economii de furaje, obținînd totodată cantități mari de finuri. Procedînd astfel cooperativele agricole din Grădiștea Urziceni, Gîrbovi, Movilița, Sohatu și Progresul Sohatu, Frumuseani, Hotarele, Ulmi, 8 Martie, Ulmeni, Frătești, Berceni, Vlad-Tepeș, Gostinari, Sintești, Cucuruzu, Săbărani, Florești, Periș, P. Vulpești, Glina etc. și-au asigurat însemnate stocuri de fin peste necesarul planificat.

Trebuie să arătăm însă că sînt și cooperative care, minimalizînd condițiile prielnice pentru asigurarea unor rezerve cât mai mari de furaje nu au reușit să-și asigure pînă în prezent nici măcar necesarul de finuri. Asemenea situații se întîlnesc la cooperativele agricole din Roșiori, Pandurul, Axintele, Brănești, Arșari, Illeana, Oltenița, Brăniștari, Săbărul, Mirșa, Poenari și Cioflăceni — Sna-gov.

Pentru folosirea din plin a condițiilor prielnice din acest an, Direcția agricolă a organizat schimburi de experiență la cooperativele agricole de producție Fierbinți, Tămădău, Săbăreni și Bila, cu demonstrații practice instructive privind recoltarea și depozitarea furajelor, precum și modul în care se administrează la animale în vederea unei folosiri cât mai eficiente. Uscarea finului cu ajutorul electroventilatoarelor, felul cum trebuie depozitat finul, însilozarea furajelor la suprafață între baloți de paie, însămînțatul culturilor duble, prepararea furajelor înainte de administrarea lor la animale, sînt numai cîteva din problemele dezbătute la aceste schimburi de experiență.

O atenție deosebită s-a acordat însi-

(Continuare în pag. a 6-a)

ÎNCEPUT DE AN UNIVERSITAR

Ieri, 1 octombrie, Alma Mater și-a deschis din nou porțile. Și le-a deschis larg, lăsînd să se adune la sînul ei cei 150 000 de studenți care, în 17 centre universitare ale țării, au luat startul pentru a străbate o nouă etapă pe calea cunoașterii, a desăvîșirii profesionale.

Ca și în anii din urmă, momentul inaugural al deschiderii cursurilor universitare a fost marcat de prezența în mijlocul studenților și a cadrelor didactice, a conducătorilor de partid și de stat.

La București, în prima zi a anului universitar, tineretul studios a avut bucuria de a avea în mijlocul său pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Consiliului de Stat. Înconjurat cu dragoste de studenți și membrii corpului profesoral, iubitul oaspete a vizitat mai întîi o seamă de instituții de învățămînt superior, printre care și Institutul agronomic „N. Bălcescu”. A urmat apoi un impresionant miting în Piața Romană la care a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Prețioasele indicații date de secretarul general al partidului corpului profesoral, studențimii, îndemnul adresat noilor promoții de intelectuali de a se încadra în efortul general al națiunii noastre, acolo unde economia țării are nevoie de ei și unde se făuresc toate bunurile materiale, de știință și ale culturii, au fost primite cu deplină satisfacție de către masele de studenți, cu dorința vie de a fi cât mai folositori țării și poporului, măreței opere de construire a socialismului.

Și în celelalte centre universitare ale țării, deschiderea noului an în învățămîntul superior s-a făcut în prezența conducătorilor de partid și de stat.

În fotografie: aspect din timpul vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu la Institutul agronomic din București.

În pag. III

- Zile hotărîtoare pentru efectuarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de toamnă.
- În județul Dolj: Decalaje nejustificate între recoltări, pregătirea terenului și însămînțări.
- Avancronică la „Ziua recoltei”.

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUMAR

Nr. 23 (348)
joi, 2 octombrie 1969

- O problemă de mare actualitate: **PĂSTRAREA ÎN CELE MAI BUNE CONDIȚII A SFECLII DE ZAHĂR** (pag. 4)
- Anchetă în rindul unor specialiști din Consiliul Superior al Agriculturii și din județul Argeș: **SURSE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI PE SOLURILE PODZOLICE** (pag. 5)
- Colaborare intercooperativă: **GÎNDURI ÎNDRĂZNEȚE PE O TEMELIE TRAINICĂ** (pag. 6)
- Sarcină de bază a fermelor de elită: **CREȘTEREA TĂURĂȘILOR DE PRĂSILĂ** (pag. 7)
- Vă informăm despre: **HIBRIDII DE FLOAREA-SOARELUI** (pag. 8)
- Puncte de vedere: **VINAȚUL ȘI PERICOLUL DE TRANSMITERE A UNOR BOLI** (pag. 9)
- O acțiune importantă pentru sporirea resurselor de masă lemnoasă: **EXTINDEREA ÎN CULTURĂ A MOLIDLUI ÎN AFARA AREALULUI NATURAL** (pag. 10)
- Măsuri pentru mai bună folosire a forței de muncă în I.M.A.: **PREGĂTIREA DE TRACTORIȘTI SEZONIERI ȘI POLICALIFICAREA MECANIZATORILOR PERMANENȚI** (pag. 11)
- Din scrisorile primite în cadrul concursului nostru: **„CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ”** (pag. 12)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16).

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIĂ; dr. ing. Octavian CĂRARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trifan FANIȚĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN; ing. Lucian ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STĂICU, membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANASE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știință” București, Oficiul poștal nr 45, str 13 Decembrie nr 26, telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

BLOC-NOTES

155 MEDALII DE AUR LA CONCURSUL STRUGURILOR DE MASA

După cum am anunțat, între 22 și 25 septembrie a.c. la București s-a desfășurat etapa a doua a celui de al III-lea Concurs național al strugurilor de masă. În urma confruntării celor 269 de probe de struguri din soiuri cu coacere mijlocie au fost acordate 155 de medalii de aur, 111 medalii de argint și 3 medalii de bronz. Cele mai multe medalii de aur au fost cucerite de întreprinderile agricole de stat (58), urmate de cooperativele agricole de producție (51), I.C.V.V. și stațiunile experimentale (38) și Institutul agronomic „N. Bălcescu”-București (8).

Ca soiuri, aprecierile cele mai bune le-au înrunit Italia, medaliat cu aur în proporție de 89 la sută, Muscat d'Adda (85 la sută), Muscat Hamburg (72 la sută) și Afuz-Ali (65 la sută). Notele cele mai mari au fost acordate probelor din soiul Afuz-Ali provenite de la întreprinderile agricole de stat Ostrov și Medgidia, Stațiunea experimentală Greacă și cooperativele Alimanu, Ostrov și Babadag, precum și celor din soiul Italia, prezentate de întreprinderile agricole de stat Valea-Călugărească și Ostrov și Stațiunea experimentală Greacă. De remarcat, de asemenea, prezentarea frumoasă, în privința sortării și ambalării, pe care au dovedit-o probele trimise de cooperativele agricole din Clipicești și Băneasa-Constanța, de întreprinderile agricole de stat Neptun, Urziceni și Medgidia, stațiunile experimentale Greacă, Odobești și Drăgășani, precum și de I.C.V.V. Valea-Călugărească.

Următoarea etapă a concursului se va desfășura la București, în zilele de 15-17 octombrie a.c.

IRESPONSABILITATE

Faptul este tragic, nespun de dureros. Îl consemnăm numai din dorința de a atrage încă o dată atenția asupra consecințelor grave pe care le poate avea lipsa de responsabilitate.

Primind dispoziție să se deplaseze de la ferma Moara Nouă la cea din Bălteni, tractoristul Mihai Oprea de la I.A.S. Cornățelu, județul Dinbovița, s-a angajat în circulație pe drumurile publice fără să posede carnet de rutierist, cu un tractor-remorcă neînmatriculat, prezentând vădite defecțiuni tehnice. Pe drum, ne mai fiind capabil să stăpânească volanul vehiculului el a ieșit cu tractorul de pe partea carosabilă a șoselei, accidentând mortal pe Elena Dima din comuna Conțești, în vîrstă de 7 ani, care păștea vitele pe cîmp.

Pentru fapta sa firește, tractoristul va suferi rigorile legii. Am vrea să știm însă

Microinterviu

„Zdrobitor—dezbrobonitor—scurgător”

La Tîrgul de toamnă care s-a desfășurat la Viena între 6—15 septembrie a.c., țara noastră a prezentat în cadrul „Salonului Internațional al Inventatorilor” trei invenții din domeniul industriei bunurilor de larg consum. La acest salon au participat 10 țări europene, care au expus 70 de invenții din diferite ramuri de activitate. Din totalul celor 20 de distincții acordate de juriul internațional, România a primit trei medalii de aur, pentru toate cele 3 invenții prezentate, și anume: „Procedeu de inobilare a culorii furnirelor de stejar”, realizat de tehnicianul Ernest Kellner de la Combinatul pentru industrializarea lemnului din Caransebeș, invenție pentru care numeroase firme de specialitate au solicitat încheierea unor contracte de preluare a brevetului; „Aparat de paradentoză”, realizat de tehnicianul Gheorghe Filipovici de la Universitatea din București, invenție brevetată în S.U.A., Franța, Anglia, Italia și Austria și „Zdrobitor-dezbrobonitor-scurgător”, creație tehnică a inginerului Vasile Bocancea, director în Ministerul Industriei Alimentare, care și ea s-a bucurat de mult interes în rîndul participanților la tîrg.

În legătură cu această din urmă realizare a tehnicii românești am solicitat autorului câteva detalii.

— Practica, ne-a spus ing. V. Bocancea, a demonstrat necesitatea găsirii unor noi soluții în problemele atât de complexe ale vinificației. Acest utilaj, pe care l-am conceput și realizat în urma unor îndelungați ani de studiu și de practică, execută concomitent trei operații: zdrobire, dezbrobonire și scurgere. De remarcat că pînă la realizarea acestei prese operațiile se făceau discontinuu și cu utilaje diferite, ceea ce avea unele efecte negative. Dintre acestea menționez: consumul excesiv de forță de muncă, productivitatea redusă a utilajelor și calitatea inferioară a produsului obținut. Slaba calitate a produselor se datora oxidărilor. Un alt dezavantaj al vechilor utilaje era spațiul extrem de mare pe care îl ocupau.

Presă realizată și prezentată la Tîrgul de la Viena are calitatea de a efectua într-o perioadă scurtă de timp — 10—15 secunde — cele trei operații principale,

Elevi la muncă patriotică la I.A.S. Gîrla Mare, județul Mehedinți

ce măsuri se vor lua împotriva celor care aveau datoria să verifice și să asigure o stare tehnică corespunzătoare tractorului, ca și a celor care, știind că vehiculul prezintă defecțiuni și că tractoristul nu are carnet de conducere, i-au dat totuși lui Mihai Oprea dispoziție să plece în cursă.

CONSFAȚIRE PRIVIND CULTURA CEPEI

De curînd, timp de patru zile, la Stațiunea experimentală legumicolă Buzău a avut loc o consfățuire consacrată culturii cepei. La consfățuire au participat peste 300 de specialiști din cooperativele agricole din 11 județe mari cultivatoare ale plantei respective. Cu acest prilej, a fost prezentată, de către cadrele de cercetare ale stațiunii, tehnologia culturii cepei prin răsad și din sămință. Vizitarea parcelelor experimentale și de producție ale stațiunii, ca și culturile de ceapă de la I.A.S. Cîndești a întregit cunoștințele participanților, convingîndu-i că prin aplicarea corectă a tehnologiei recomandate se pot obține producții care depășesc 25 000 kg la hectar.

Discuțiile, cele văzute la fața locului, au imprimat consfățuirii un pronunțat caracter de schimb de experiență.

H. LEREA

Ion DRINCU

Buletin agrometeorologic

În perioada 23—29 septembrie, vremea a fost frumoasă și relativ călduroasă, cu precipitații slabe în jumătatea de est a țării. În ultima zi a intervalului s-a semnalat brumă, local în nord-vestul țării și în zonele depresionare.

Temperaturile medii zilnice au depășit, în general, valorile medii plurianuale în cea mai mare parte a țării, în ultima zi producîndu-se o răcire accentuată pe întreg teritoriul. Temperaturile maxime din aer, înregistrate la 23 și 27 septembrie au oscilat între 15° și 26°; minimele s-au produs la 29 septembrie și au variat între -5° și 0° în zonele depresionare din nordul și estul țării, iar în restul teritoriului între -1° (la Satu Mare) și 12° (la Giurgiu).

În stratul arabil al solului, temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse între 12° și 17°, fiind mai coborîte în nordul țării. Cantitățile de apă provenite din precipitații au fost mai mici de 1 mm. Umiditatea solului în stratul arabil a scăzut sensibil în jumătatea de sud a țării.

INSTANTANEU

Pentru prestigiul firmei

Lume multă, la orice oră din zi, la magazinul principal Gostat, de lângă Palatul poștei, din Capitală. Afluența este, de altfel, în mare măsură justificată. Ca urmare a dirijării unor cantități importante de produse alimentare, ritmic, respectîndu-se cerințele de calitate, cumpărătorii știu că aici găsesc întotdeauna brînzeturi, mezeluri și fructe proaspete, expuse frumos, servite ireproșabil. Acesta e principalul motiv pentru care magazinele respective din întreaga țară sînt solicitate mai mult decît altele cu profil similar.

Notăm mai întîi cîteva amănunte de decor: la intrare, cumpărătorii sînt întâmpinați de către o expoziție în miniatură de legume și fructe proaspete și sticle cu vin și țuică. În interiorul celor trei săli de servire, mici tapiserii de ceramică, vitrine aspectuoase, aranjamente oarecum artistice al produselor.

— Imi procur cele necesare de aici de aproape cinci ani, ne spune cumpărătoarea Irina OSOIANIS, și să mărturisesc drept, vin de departe. Dar, sacrificiul drumului este recompensat. Iată, adineauri, tovarășei dinaintea mea nu i-au plăcut cițiva ardei cîntăriți. Fără nici un fel de obiecții, șeful raionului respectiv, Dumitru Berceanu, i-a schimbat marja imediat. Pe client îl atrage mult comportarea civilizată a vinzătorilor, atenția cu care răspund solicitărilor.

Toate cele de mai sus pot primi din partea noastră nota zece. Dar iată și cîteva obiecții care nu merită deloc a fi neglijate, cum se va vedea, și pe care direcția magazinelor gostat ar trebui să le analizeze cu grijă.

Dacă sortimentele de legume sînt destul de variate, acum în plin sezon de recoltări, iar cantitățile îndestulătoare, în schimb, sortimentele de carne nî s-au părut destul de sărace. Un singur fel de salam, ceva costiță, ceva slănină fiartă, ciolan afumat și atît. Ne așteptam ca la un asemenea magazin vitrinele să fie pline cu crenvurști, tobă, pastramă, file și ceafă de porc și, de ce nu, pachete cu carne de toate cerințele? E o problemă greu de rezolvat? În ce privește produsele lactate, în ziua cînd am vizitat magazinul, se vindea numai un singur sortiment de brînză.

— Lapte nu mai desfacem de vre-un an, ne-a informat vinzătorul Ioan DELCIU, deși, cum se vede, dispunem de un aparat modern pentru umplerea sticlelor.

N-am văzut în vitrine însă nici iadrt, șvațfer, trapist sau alte sortimente căutate de cumpărători.

Nu ne putem declara mulțumiți nici cu băuturile prezentate; abia cîteva sorturi de vin „de regiune”, deși din cîte ni s-a spus, principalul furnizor al magazinului este renumitul depozit I.A.S. din str. Dr. Felix. De asemenea, n-am înțeles de ce salonul pentru desfacerea vinului — adiacent magazinului — se afla închis de cîteva zile.

Este sigur că, dacă întreprinderilor agricole de stat: „30 Decembrie”, Dudu, Popești-Leordeni și altele mai îndepărtate cum sînt Peris, Afumați — care aprovizionează direct această unitate model — li s-ar solicita o mai diversă și abundentă „listă” de produse, prestigiul magazinului n-ar mai fi străbit.

Fiindcă nu sînt de admis concesiile în această privință, nici măcar vremelnice.

ÎN JUDEȚUL DOLJ

Decalaje nejustificate între recoltări, pregătirea terenului și însămînțări

Doljul se numără printre județele cu pondere în economia agrară a țării. Cele 209 cooperative agricole, 11 întreprinderi agricole de stat și 12 întreprinderi pentru mecazinarea agriculturii dispun de o puternică bază tehnico-materială.

Faptul că în ultimele 10 zile s-a pus accent pe folosirea în mai mare măsură a tractoarelor, semănătorilor, mijloacelor de transport etc., a dus la intensificarea lucrărilor de sezon. Până de curind, recolta de porumb a fost strinsă, pe întregul județ, de pe 50 000 ha, cea de floarea-soarelui de pe 16 000 ha, iar cea de sfeclă de zahăr, de pe 4 727 ha. În același timp au fost pregătite pentru însămînțări mai bine de 70 000 ha. În cooperativele agricole au fost însămînțate peste 10 000 ha cu orz, grâu și secară, iar în întreprinderile agricole de stat circa 5 700 ha.

Ținând seama de potențialul unităților, de data la care ne aflăm, trebuie spus că ritmul de lucru, atât la recoltări cât și la însămînțări, este departe de a fi considerat satisfăcător. Principala cauză a nerealizării vitezei zilnice planificate se datorește în numeroase unități în primul rind lipsei de operativitate, la eliberarea terenului. Zilele trecute, între recoltat și eliberarea terenului exista un nepermis decalaj, de 40 000 ha.

În planul de măsuri se prevede că, cu forțele existente, cooperativele agricole din județ precum și I.A.S. pot termina semănatul celor 140 700 ha cu grâu în 12 zile lucrătoare. Realitatea de pe teren arată însă că în multe locuri dacă nu se vor lua măsuri hotărîtoare pentru eliberarea terenului și pregătirea patului germinativ semănatul va dura mult mai mult. Cooperativa agricolă din Zăval, de exemplu, și-a propus să însămînțeze cea mai mare parte cu păioase după porumb și alte prășitoare. Până zilele trecute însă, porumbul fusese recoltat abia de pe 100 de hectare din cele 457 cultivate. Președintele cooperativei, Petre Circumaru și inginerul agronom Florea Ghergan, motivau rămânerea în urmă la strînsul recoltei prin lipsa brațelor de muncă. Într-adevăr, o mare parte din membrii cooperatori apti de muncă lucrează în alte sectoare de activitate. O ana-

liză atentă arată că, dacă brațele de muncă existente în sat ar fi folosite mai judicios, recoltatul culturilor prășitoare s-ar afla într-un stadiu mult mai avansat. Ce autoritate morală au asupra celorlalți cooperatori Ioana Enculescu, Nanu Florea și alți membri ai consiliului de conducere cînd ei însuși nu participă la muncă? Aproape în toate campaniile precedente cooperativa agricolă din Zăval a rămas în urmă cu lucrările. Faptele arată că și în prezent există pericolul ca această situație să se repete. Recent, în plină campanie agricolă de toamnă, inginerul agronom Florea Ghergan afirma cu seninătate că n-a avut timp să elaboreze planul de măsuri tehnico-organizatorice pentru actualele lucrări. Pare de necrezut, dar aceasta e realitatea. Deși tovarăși cu munci de răspundere de la direcția agricolă județeană și uniunea județeană a cooperativei agricole cunosc situația în care se află cooperativa agricolă din Zăval, această unitate n-a primit la timp sprijinul cuvenit.

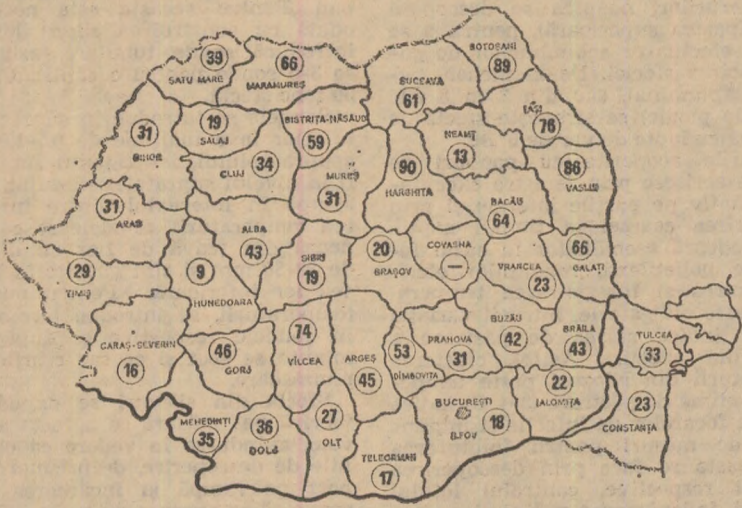
Din păcate, exemple ca cel relatat mai există în județ. La Giurgîța deși s-a strîns recolta de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr de pe mai bine de 700 ha nu s-a reușit să se elibereze decît 320 de hectare. Alt caz: la cooperativa agricolă din Cioroiși din aproape 1 000 ha recoltele nu s-au eliberat efectiv decît 400 ha. După cum recunoșteau unii membri ai consiliului de conducere de aici dacă s-ar lucra seara ceva mai trîziu, iar dimineața mai devreme, s-ar reuși să se elibereze zilnic 50—60 ha.

Slaba mobilizare a forțelor de muncă a dus la accentuarea decalajului între recoltat și eliberarea terenului și la cooperativele agricole din Argetoaia, Filiași, Seaca de cîmp, Apele Vii, Bistrețu și Dioști.

Timpul nu așteaptă! Orice întîrziere poate însemna pierderi de recoltă. Forțe de lucru există suficiente în județul Dolj. Esențialul este ca organele agricole să-și facă mai mult simțită prezența, să sprijine consiliile de conducere în organizarea cît mai judicioasă a activității în campania de toamnă, în scopul efectuării corespunzătoare a fiecărei lucrări.

Ing. Aurel FRIGIOIU

Situația însămînțărilor în I. A. S.

ZILE HOTĂRÎTOARE PENTRU EFECTUAREA LA TIMP ȘI ÎN BUNE CONDIȚII A LUCRĂRILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

În ultima săptămînă, deși vremea a fost favorabilă, lucrările agricole nu au intrat în ritmul normal. Potrivit datelor centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii, între județe cu condiții asemănătoare există încă diferențe mari în ceea ce privește recoltatul culturilor prășitoare și însămînțatul păioaselor de toamnă. Astfel, culesul florei-soarelui se apropie de sfîrșit. În schimb, această lucrare este întîrziată la porumb și sfeclă de zahăr. În cooperativele agricole, bunăoară, pînă la data de 28 septembrie a.c. aceste culturi erau recoltate doar în proporție de 26 și respectiv 37 la sută. Se impune deci urgentarea recoltării tuturor culturilor prășitoare, cu precădere a celor după care urmează să se semețe păioasele de toamnă. Pînă la data sus-amintită au fost semănate cu orz, secară și grâu peste 270 500 ha în I.A.S. (47 la sută) și peste 768 700 ha în cooperativele agricole (34 la sută).

Așa cum se observă din harta de mai sus, în decalaj însemnat în ceea ce privește semănatul păioaselor de toamnă. În fiecare trust zonal I.A.S. au fost întocmite, în funcție de mijloacele și forțele de lucru existente, grafice care prevăd termene precise pentru toate lucrările a-

gricole. Pentru ca termenele prevăzute să poată fi respectate, iar culturile de toamnă semănate în epoca optimă, se impune intensificarea ritmului de lucru în toate întreprinderile și fermele de stat.

Merită relevant faptul că într-o serie de cooperative agricole din județele Galați, Neamț, Botoșani, Brăila, Buzău, Iași, Vaslui și altele semănatul păioaselor se desfășoară într-un ritm susținut. Sînt în același timp județe — mai cu seamă în Transilvania — unde această lucrare bate pasul pe loc. Una din cauzele principale ale acestei rămîneri în urmă o constituie încetinirea cu care se efectuează eliberarea și pregătirea terenurilor. Iată cîteva exemple. În timp ce în județele Brăila, Botoșani, Arad și altele, datorită folosirii mai bune a tractoarelor, au fost pregătite în decurs de o săptămînă între 10 000—15 000 ha, în cooperativele agricole din județele Ialomița, Hunedoara, Vrancea și altele au fost arate în același interval doar 1 000—2 000 ha. Există încă rămîneri în urmă și în ce privește asigurarea semînzătorilor.

În zilele următoare se impune să se asigure toate condițiile necesare efectuării semănatului păioaselor de toamnă în cadrul epocii optime.

Reînnoind tradițiile noastre populare, de cîțiva ani, la începutul lunii octombrie, în satele și orașele țării se sărbătorește „Ziua recoltei”. Sigur, la ora cînd scriem aceste rînduri o bună parte din roadele muncii agreste din cursul anului sînt în întregime strînse. În magazii și silozuri s-au depozitat cerealele, floarea-soarelui, o parte din sfecla de zahăr. Mai sînt însă de recoltat suprafețe întinse de porumb, cartofi și furaje, mai sînt viile, livezile, grădinile de legume. Dar, ponderea producției lor este de-acum evaluată aproape cu precizie și în sate oamenii își manifestă parcă tocmai acum, cînd împînzesc tarlalele pentru a culege ultimele produse, milenara bucurie a celor care zăbovesc în cursul anului spre a smulge pămîntului recoltele pentru care au ostenit.

Am fost zilele trecute pe cîmpiile Teleormanului, la Bujoreni, la Drăgănești-Vlașca, la Vîtănești și în alte sate și comune unde-și desfășoară activitatea I.M.A.-uri, I.A.S.-uri, cooperative agricole. Pretutindeni, la sedii — aproape pustii; în schimb, pe tarlale, sute și sute de femei și bărbați, tractoriști, moto-pompiști, șoferi, în plinul lucrului.

Am găsim pe tov. ing. Mihai MARGHITU, de la cooperativa agricolă din Bujoreni pe o clină de deal, unde tractoriștii Vasile Belotu și Alexandru Puiu zoreau discutul unei su-

prafese ce urma a fi însămînțată cu grâu. — Am „ridicat” porumbul de pe aproape jumătate din cele 685 de hectare cultivate. Pe cele 230 irigate producția este de peste 5 000 kg la hectar. Am strîns și floarea-soarelui de pe întreaga suprafață de 200 de hectare. În prezent,

alta, căruțe vîrfuite cu lăzi. Lăzi cu roșii, varză, ardei, castraveți, ceapă...

Printre oameni, un personaj extrem de agitat, brigadierul Alexandru CHELU.

— Deși lucrăm la recoltat cu peste 200 brațe de muncă, ne spune el, abia prididim, fiindcă avem încă multă recol-

reședință a județului, lucrările de pregătire a „Zilei recoltei”, în pădurea de peste riul Vede, sînt aproape încheiate. Vor fi prezente la expozițiile cu și fără vinzare de produse, majoritatea unităților agricole din județul Teleorman. De exemplu, cooperativele din Cernetu, Furculești

cială în care vor expune o mare varietate de produse, iar I.M.A.-urile sînt prezente cu o frumoasă expoziție de mașini agricole.

Iată-ne și la un mare pavilion original al întreprinderilor industriale tangente cu agricultura. În acest pavilion vor expune produse și machete de fabrici, Combinatul de îngrășăminte chimice din Turnu Măgurele, Fabrica de ulei de ricin din Roșiori de Vede, Vinalcool-Teleorman etc. Fiește, la „Ziua recoltei” își desfac produsele numeroase alte întreprinderi: O.C.L., cooperativa meșteșugărească și cea de consum. De o mare atracție se va bucura și stîna în dimensiuni naturale organizată de I.C.L., în cadrul căreia ciobanii vor prepara pe loc jîntiță și caș.

Printre manifestările ce se vor organiza cu acest prilej mai trebuie notate: înminarea diferitelor distincții cucerite de unitățile agricole din județ la concursurile agricole, disputarea finalelor județene la probele „Cupei agriculturii” și a unor întreceri de călărie, șarete, trîntă etc. Comitetul de cultură și artă, în colaborare cu organizația județeană de tineret, a pregătit, totodată, ample programe artistice ce vor fi prezentate de-a lungul celor zece zile, pe cuprinsul cărora se va extinde bucuria „Zilei recoltei”.

P. VOICULESCU și Al. RAICU

AVANCRONICĂ LA

„ZIUA RECOLTEI”

ne-am concentrat forțele — paralel cu semănatul păioaselor — la scosul sfeclei, recoltatul strugurilor, legumelor, furajelor. Aș vrea să vedeți la grădina și la vie o parte din produsele pe care le vom prezenta la „Ziua recoltei”. Sincer vorbind, ne mindrim cu ele. Ciorchini de cite un kilogram și jumătate, ardei de parcă-s mulaje... Sînt pentru expoziția județeană. Și inginerul suride mulțumit, cu chipul plin de lumină. O imagine tulburătoare am surprins și la grădina de legume a cooperativelor din Drăgănești-Vlașca. Intre două poluate mari soseau una după

ta în cîmp. Vrem să nu rămî-nă în grădini absolut nimic, să valorificăm totul. Ne-ar bucura mult dacă la expoziția ce se organizează de „Ziua recoltei” la Alexandria, vor fi apreciate cum se cuvine și produsele muncii noastre.

Despre ansamblul muncilor agricole și pregătirile ce se fac în ritm febril, la nivel de județ, pentru ziua de 5 octombrie, ne-au vorbit ing. Ion DESPINA, director adjunct al Direcției agricole Teleorman, și ing. Emil RĂDULESCU, vicepreședinte al Uniunii județene a cooperativei agricole. La Alexandria, orașul de

și Tîgănești vor aduce legume, struguri; cele din Poroschia și Alexandria au și amenajat mustării, cele din Tomulești, Beiu și Izvoarele oferă vizitatorilor, în cadrul unei pitorești cherhanale, pește proaspăt — ce va fi pus la dispoziția cumpărătorilor în cîteva bazine — și produse de pescărie. 22 de cooperative agricole, printre care cele din Orbeasca, Vîtănești, Teleorman etc., vor prezenta la concursul ce se va organiza, cele mai frumoase animale, îngrijitorii exemplarelor premiate urmînd să primească unele stimulente materiale. La rîndul lor, I.A.S.-urile din județ au amenajat standuri spe-

O PROBLEMĂ DE MARE ACTUALITATE

Păstrarea în cele mai bune condiții a sfecele de zahăr

Datorită recoltei sporite de sfeclă ce se prevede a se obține în acest an, campania de fabricație a zahărului va fi de lungă durată. În aceste condiții, problemele legate de însilozarea și păstrarea unei cantități de circa 1,2 milioane tone de sfeclă de zahăr au, în prezent, o mare importanță. Este demn de reținut și faptul că unitățile agricole cultivatoare primesc un spor de preț de 30 lei/tonă în cazul cînd livrează sfecla după ce aceasta a staționat o anumită perioadă în silozuri de lungă durată.

Pentru asigurarea unei gospodării raționale a sfecele de zahăr în timpul păstrării, se recomandă: — executarea recoltării cu cea mai mare atenție, astfel ca sfecla să nu se rupă. Orice rană, cît de mică, favorizează deshidratarea și îmbolnăvirea, intensifică respirația. Acestea produc pierderi mari în greutate și în zahăr, înrăutățesc calitățile tehnologice; — pe măsură ce sfecla se scoate din pămînt, ea trebuie decoletată imediat, deoarece cea nedecoletată transpiră intens, se veștejește și pierde din greutate și din conținutul de zahăr; concomitent cu decoletarea, se efectuează sortarea în două categorii și se transportă imediat la bazele de recepție. Transportul începe cu sfecla din categoria a II-a care nu are capacitate de păstrare și apoi cu sfecla din categoria I; pentru evitarea staționării sfeclei pe cîmp este necesară sincronizarea recoltării, transportului, livrării și prelucrării, conform graficelor stabilite în acest sens de către fabricile de zahăr și unitățile cultivatoare; curățirea sfeclei de pămînt și de alte impurități, care împiedică păstrarea normală a acesteia; încărcarea sfeclei în vehicule se va executa, de asemenea, cu mare atenție, pentru a nu o răni sau rupe; se va evita aruncarea în vehicul a frunzelor de sfeclă, buruienilor, pămîntului etc.

Locul pentru silozuri se alege lîngă drumuri carosabile pe orice timp și cere să nu permită strîngerea și bălțirea apelor sau zăpezirea în cazul unor viscole.

Terenul trebuie arat, grăpat, și tăvălugit sau numai curățat de buruieni, dacă este înfelenit sau bătătorit. Pentru economie de teren, se recomandă ca silozurile să se facă perechi, între care să se lase un interval de 2,5 m, iar între perechile de silozuri de 5 m, pentru circulația vehiculelor. În felul acesta se pot însiloza 5 000-8 000 tone de sfeclă pe suprafața de un hectar.

Pentru dezinfectare terenul se prăfuiește cu 2 000 kg praf de var stins/hectar, preparat prin stropirea a 20 kg de var nestins cu 32 l apă, sau se stropește cu un litru lapte de var la m², preparat din 20 kg de var nestins la 100 l apă.

Insilozarea sfeclei începe din prima decadă a lunii octombrie. Stabilirea mai precisă a momentului optim pentru începerea însilozării depinde de condițiile de climă și, în special, de temperatura medie a aerului, care trebuie să fie sub 10°C. Data optimă pentru începerea însilozării corespunde, în general, cu 1-5 octombrie, în zonele din centrul și nord-estul țării și 5-10 octombrie, în zonele din sudul și vestul țării.

Forma și mărimea silozurilor au o mare influență asupra păstrării în bune condiții a sfeclei de zahăr. Experiențele efectuate de Institutul de cercetări alimentare și fabricile de zahăr au arătat că cele mai corespunzătoare forme de silozuri care se recomandă sînt: silozul trapezoidal de 6 m la baza inferioară, 3 m la baza superioară, 1,5 m înălțime și pînă la 100 m lungime (schița nr. 1). Silozul trapezoidal de mare capacitate, cu dimensiunile: 15 m — baza inferioară, 9 m baza superioară, 2,5 m înălțime și pînă la 100 m lungime (schița nr. 2). Tipul de siloz trapezoidal, în special cel cu dimensiuni mai mari, dă bune rezultate în zonele de cultură din sudul și vestul țării. Silozul triunghiular de 6 m lățime, 2,5 înălțime și pînă la 100 m lungime (schița nr. 3) se practică acolo unde nu se pot folosi cele de formă trapezoidală.

Sfecla destinată pentru păstrare este descărcată din vehicule pe terenurile amenajate pentru însilozare. Apoi începe construirea silozului în forma recomandată. Cu ocazia descărcării se mai verifică încă o dată starea sfeclei îndepărtîndu-se impuritățile, precum și rădăcinile necorespunzătoare. Acestea vor fi adunate în coșuri de nuiele ce se găsesc la marginea silozurilor.

Depozitarea începe de la un capăt al

silozului prin așezarea sfeclelor pînă la înălțimea stabilită pentru tipul de siloz respectiv, în așa fel încît pe porțiunea construită să se poată face concomitent și acoperirea cu material protector. De asemenea, în timpul construirii silozului, se are în vedere ca marginile acestuia să se facă pe o înălțime de pînă la 1 m, prin așezarea sfeclelor cap la cap. În același timp, sfecla se tratează cu var astfel: sfecla zvîntată și nedeshidratată, cu lapte de var, folosindu-se 3 l la 100 kg sfeclă, iar sfecla umedă și nedeshidratată, cu praf de var stins, utilizîndu-se 0,2 kg la 100 kg sfeclă. Prepararea laptelui de var se face din 7 kg de var nestins la 100 l apă. Praful de var se obține din 100 kg. de var nestins, stropit cu 32 l apă. Se recomandă ca stropirea cu lapte de var și prăfuirea sfeclei să se aplice atît sfeclei depozitate în stive cît și celei depozitate în silozuri de scurtă și lungă durată.

Pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare efectuării unor lucrări de însilozare de bună calitate, este necesar ca fabricile de zahăr și unitățile agricole, care efectuează însilozarea, să asigure materialele și uneltele necesare construirii și acoperirii silozurilor. Scopotînd că pe cca. 600 mp se pot însiloza aproximativ 500 tone de sfeclă, necesarul de unelte și materiale va fi următorul:

- 300 m sfoară sau sîrmă și 20 buc. țărui pentru marcarea locului, în vederea pichetării și trasării marginilor silozului;
- 1 170 kg var nestins, din care se prepară lapte de var pentru stropirea terenului și a sfeclei sau 1100 kg var stins, în cazul prăfuirii terenului și a sfeclei;
- două butoaie de cîte 200 l capacitate pentru preparare laptelui de var;
- 600 mp folii de polietilenă sau 300 buc. panouri de stuf de 1,25X1,60 m, sau 200 buc. rogojini de 1,2X2,0 m, sau 1200 snopi de coceni de porumb (pentru un singur strat), necesare pentru acoperirea silozurilor de sfeclă;
- două termometre pentru înregistrarea temperaturii și 3-5 sonde metalice;
- diverse: stropitori, prăfuitoare, găleți, lopeți, coșuri, furci, cazmale, greble, tîrnăcoape, mătură de nuiele. Pot fi folosite, cu multă eficacitate, mașinile de stropit și prăfuit de diferite tipuri;
- pentru fiecare siloz se va confecționa cîte o etichetă mare cu picior, pe care se scriu: numărul curent al silozului, cantitatea de sfeclă însilozată, data începerii și terminării construirii silozului.

Acoperirea silozurilor se face pe măsura construirii lor, astfel ca sfecla să nu rămînă în soare și vînt, deoarece se supraîncălzeste și se deshidratează, iar ulterior nu se va putea păstra în bune condițiuni. La acoperirea silozurilor trebuie să se folosească materiale cu un coeficient termoizolant corespunzător.

În experiențele efectuate s-au folosit ca materiale de acoperire: pămîntul, coceni de porumb, vrejii de cartofi, panourile de stuf, rogojinile din papură, foliile de polietilenă, singure și cu hîrtie gofrată, cartonul gudronat etc.

Acoperirea silozurilor direct cu pămînt nu este cea mai potrivită, deoarece acesta are un coeficient de conductibilitate calorică foarte diferit, în funcție de starea de umiditate și de agregare a particulelor. Renunțarea la acoperirea silozurilor cu pămînt, prin folosirea foliilor de polietilenă, se bazează pe rezultatele obținute în experiențele executate în acest sens.

Foliile de polietilenă se întrebunțează sub formă de prelate, prevăzute cu găci pentru ancorare, panouri cu cadrul de lemn sau fier și sub formă de rulouri. Dintre celelalte materiale folosite, cel mai corespunzător și mai ușor de procurat s-a dovedit stufitul. În plus, stufitul are o durată de folosire de mi-

nimum 3 ani, dacă este bine gospodărit. Bune rezultate s-au obținut și în cazul folosirii rogojinilor de papură și a cocenilor de porumb. Materialele folosite vor fi alese și manipulate, în funcție de condițiile climatice. În cazul silozurilor aerisite natural, pînă la venirea gerurilor, noaptea se descoperă coama (partea superioară), pentru a se permite efectuarea schimburilor de gaze și răcirea sfeclei. De asemenea, periodic (săptămînal, sau din 3 în 3 zile în caz de ploaie) se stropește sfecla de pe coamă cu lapte de var de 6°Bé.

Silozurile acoperite cu panouri de stuf se aerisesc prin ferestre executate alternativ pe părțile laterale și prin descoperirea coamei în timpul nopții. Se procedează asemănător în cazul foliilor de polietilenă, rogojinilor etc.

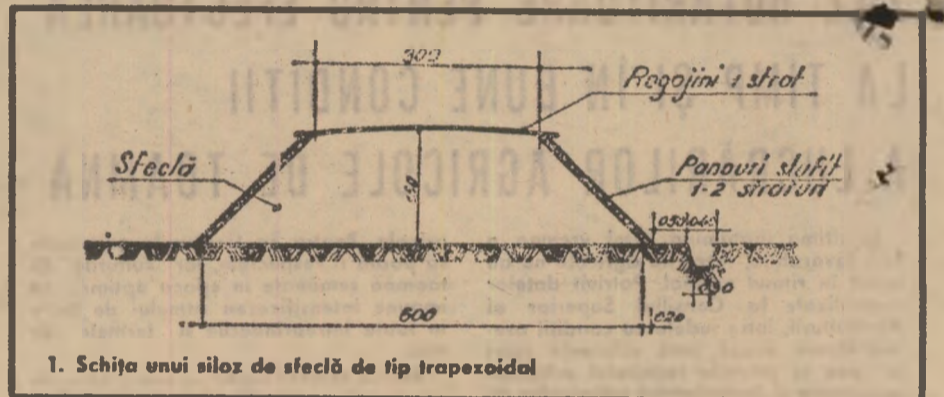
Măsurarea și înregistrarea temperaturilor este obligatorie, întrucît variația acestora indică starea de păstrare a sfeclei din silozuri. Astfel, creșterea temperaturii din silozuri peste temperatura optimă de păstrare (3-4°C) indică prezența focarelor de infecție și impune luarea de măsuri pentru înlăturarea lor. Aceasta se face prin descoperirea porțiunii respective, controlul lotului de sfeclă, îndepărtarea rădăcinilor alterate și expedierea lor la fabrică pentru prelucrare. În cazul cînd nu s-a terminat recepția, se completează lotul expedit cu sfeclă sănătoasă. În cazul

cînd focarele de infecție se extind, cuprinzînd cantități mari de sfeclă, se recomandă să se expedieze întreaga cantitate din silozul respectiv, pentru prelucrare la fabrică.

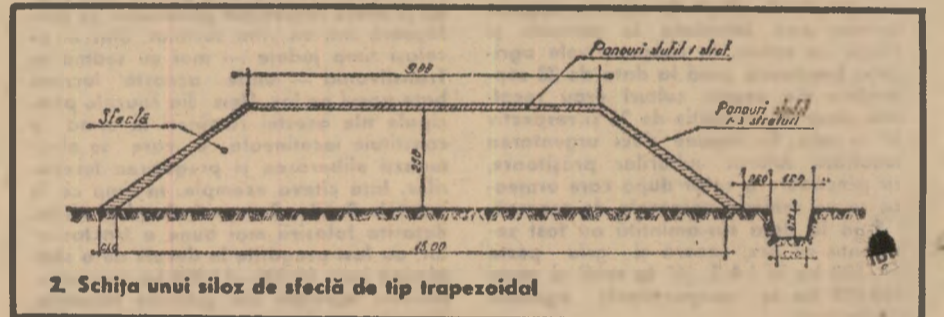
Temperatura se va măsura de două ori pe zi, între orele 7-8 a.m. și 14-15 p.m. Pentru aceasta este necesar ca odată cu construirea silozurilor să se introducă din țevă de fier cu diametrul de 38-50 mm și sînt găurite în jumătatea lor inferioară. Pentru măsurarea temperaturii, se introduc termometrele în sondele respective și după cca. 5 minute se scot și se fac citirile corespunzătoare.

Sfecla din silozuri se expediază la fabrică pe măsură ce aceasta are nevoie, avîndu-se în vedere ca operațiunile de descoperire, dezprizare, transport pe rampă și încărcarea în vagoane să se execute cu mare grijă pentru a nu răni sfecla.

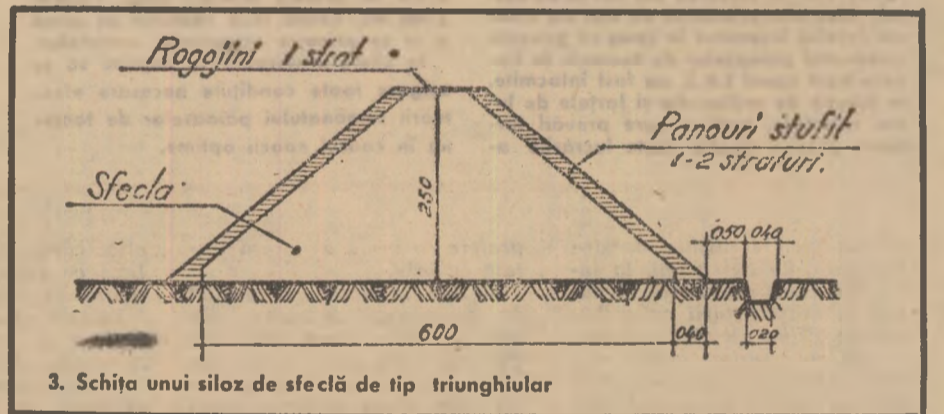
Ing. Gh. RIZESCU
din Ministerul Industriei Alimentare

1. Schița unui siloz de sfeclă de tip trapezoidal

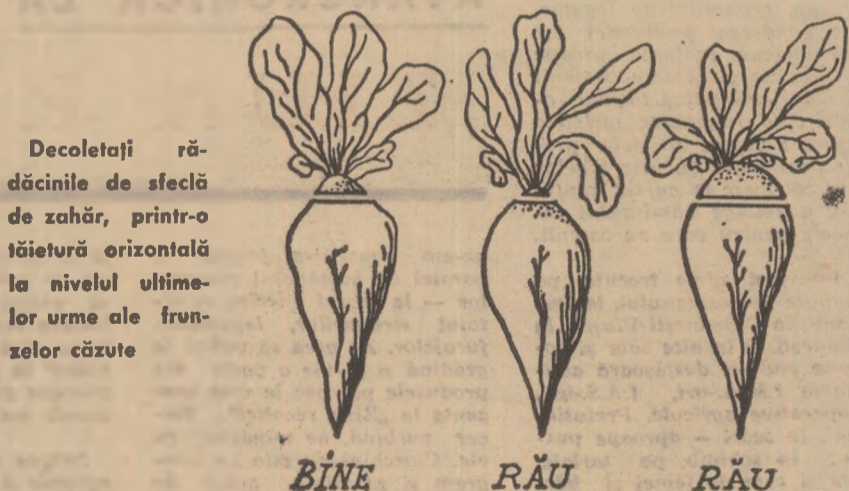

2. Schița unui siloz de sfeclă de tip trapezoidal

3. Schița unui siloz de sfeclă de tip triunghiular

Cooperative agricole de producție !

Decoletați rădăcinile de sfeclă de zahăr, printr-o tăietură orizontală la nivelul ultimelor urme ale frunzelor căzute

BINE

RĂU

RĂU

Rădăcinile bine decolate vă sporesc veniturile cu peste 2 000 lei la hectar, evitîndu-se pierderile de recoltă, și nu provoacă greutăți în fabricație prin folosirea coletelor la prelucrare.

SURSE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI PE SOLURILE PODZOLICE

Răspund specialiști din Consiliul Superior al Agriculturii și din județul Argeș

Podzolurile și solurile podzolate ocupă, în țara noastră, 15 la sută din suprafața agricolă. Se știe că pe astfel de terenuri recoltele sunt, în general, limitate din cauza acidității ridicate, excesului temporar de umiditate, lipsei elementelor fertilizante și însușirilor hidrofizice defavorabile. Cu toate acestea, cercetarea științifică și rezultatele de producție ale unor întreprinderi de stat și cooperative agricole dovedesc că printr-o agrotehnică adecvată fertilitatea efectivă a unor astfel de soluri poate fi mult sporită. O astfel de experiență există și în județul Argeș unde se găsesc însemnate suprafețe de terenuri podzolice.

Sintem la Oarja, în județul Argeș, într-o zonă tipică de podzol. Împreună cu tovarășul Nicolae Tâlpeanu, inginerul cooperativei agricole „Brazdă nouă” din localitate, urmărim datele înscrise în registrul grâului. O primă concluzie. Producțiile medii realizate la hectar sînt în creștere.

— Mi-aduc aminte — ne spune inginerul cooperativei — că în anul 1962, cînd am venit în această unitate, s-a obținut o recoltă medie de grâu de 900 kg/ha. De comun acord cu conducerea cooperativei, începînd din anul următor am pornit la ridicarea fertilității solului; prima măsură a fost corectarea acidității podzolorilor prin aplicarea de amendamente calcaroase. S-a stabilit să calcarizăm, în fiecare an, circa 100 de hectare. În măsura posibilităților am căutat să aplicăm, pe lângă amendamente, și îngrășăminte chimice pentru a compensa lipsa de substanțe fertilizante. În mod obișnuit s-au administrat, la hectar, doze moderate de îngrășăminte. Ce concluzii se desprind din experiența noastră?

Am constatat că efectul aplicării amendamentelor se resimte chiar din primul an, crescînd în cei următori. Iată cîteva exemple: în 1968, pe tarla Saivan, unde fuseseră administrate 5 tone de amendamente calcaroase la hectar, plus 300 kg de superfosfat (la arătura de bază) și 200 kg de azotat de amoniu la hectar, s-a realizat o producție de grâu cu peste 1 000 kg la hectar mai mare decît pe tarla vecină, care n-a primit amendamente.

Doresc să fac o constatare legată de aprovizionarea cu îngrășăminte chimice. Adesea ele sosesc cu întârziere în unitate, ceea ce reduce foarte mult efectul lor. Bunăoară, în toamna aceasta n-am primit la timp superfosfatul destinat culturii grâului, îngrășămint care trebuie administrat, așa cum se știe, odată cu lucrarea de bază a solului. De aceea, apreciez că pe viitor sînt necesare măsuri pentru asigurarea ritmică, a unităților situate pe podzoluri, atît cu amendamente cît și cu îngrășăminte chimice.

Atît în sporirea producției de grâu cît și a celorlalte culturi, un rol important, în zona noastră, îl are și efectuarea corectă a lucrărilor de pregătire a terenului. Din practică am constatat că pe podzoluri, datorită însușirilor lor fizico-chimice, arătura de bază trebuie efectuată mai adînc. Se impune ca întreprinderile de mecanizare din

zona noastră și din altele cu soluri asemănătoare să fie dotate cu un număr mai mare de tractoare pe șenile.

Despre necesitatea executării în mod diferențiat a lucrărilor pe podzoluri ne-au vorbit și alți specialiști din județul Argeș. Iată ce ne-a declarat tovarășul inginer Alexandru Ispas șef de fermă la I.A.S. Ștefănești:

— Lucrez de multă vreme pe terenurile podzolice și mi-am dat seama că avem posibilități să smulgem roade mai bogate de pe astfel de soluri. Ne aflăm în perioada însămînțării grâului de toamnă și atenția noastră este îndreptată atît spre asigurarea unui pat germinativ corespunzător, cît și spre efectuarea semănăturii de bună calitate, în cadrul epocii optime. Sînt de părere că, pe podzoluri, arătura de bază trebuie adîncită an de an, cu 2—3 cm (bineînțeles țînînd seama să nu se scoată stratul nefertil la suprafață) cu scopul de a îmbunătăți însușirile fizice și biochimice ale acestor soluri. Noi am procedat astfel și rezultatele în producție n-au înfriziat să se arate. De asemenea, socotesc că utilizarea diferitelor unelte de pregătire a terenului în vederea semănăturii trebuie făcută cu mult discernămint, pentru a nu distruge structura solului. La semănat o importanță deosebită o are, pe lângă reglarea corectă a mașinilor, și respectarea cantității optime de sămînță, folosirea unei viteze corespunzătoare de lucru (a II-a). Nu trebuie uitat, de asemenea, faptul că pe podzoluri asigurarea producției este strîns legată de îndepărtarea excesului de umiditate. De aceea, urmărim la arat realizarea unei nivelări cît mai bune a terenului; șanțurile rămase după efectuarea lucrării sînt discuite și astupate. După terminarea semănăturii obișnuim să facem, pe firul apei, șanțuri de scurgere.

În zona podzolorilor, semănatul mai de timpuriu are o importanță deosebită asupra sporirii producției de grâu, țînînd seama că plantele au timpul necesar pentru înfrățire, înrădăcinare și călire. Foarte importantă este și pregătirea corespunzătoare a patului germinativ, astfel ca semănatul grâului să se poată executa la 6—8 cm adîncime, țînînd seama că pe podzoluri este frecvent fenomenul de desrădăcinare. Pentru prevenirea acesteia, în toamnele mai uscate este indicat ca după semănatul grâului să se aplice o tăvălugire. Un rol însemnat în sporirea producției de grâu pe solurile acide îl are, la rîndul ei, întreținerea corespunzătoare a arăturilor de vară, urmărindu-se distrugerea buruienilor răsărite sau în curs de răsărire. De asemenea, aplicarea erbicidului 2,4 D (diclordon sodic) este o măsură obligatorie în tehnologia grâului.

Ing. N. FLORIAN

Rezultatele de producție demonstrează că pe podzoluri porumbul răspunde bine la aplicarea de amendamente și îngrășăminte. Acum cîteva ani, la punctul numit Topliceni, porumbul căruia i s-au dat amendamente calcaroase a produs 3 100 kg boabe/ha. În cadrul fermei pe care o conduc se iau de pe acum măsuri pentru a se asigura o bază cît mai bună producției de porumb a anului 1970.

În încheierea anchetei noastre ne-am adresat tovarășului dr. ing. Teodor Moscalu, din Consiliul Superior al Agriculturii, rugîndu-l să ne vorbească despre concluziile desprinse din practică și activitatea de cercetare, privind ridicarea producției pe solurile podzolice.

— Experiența unităților argeșene, și nu numai a lor, ne-a relatat interloctorul — arată că există încă suficiente rezerve pentru sporirea fertilității unor astfel de soluri. Eficacitatea amendamentelor este incontestabilă. Grîul și trifoiul sînt culturile care reacționează prompt la calcarizare, cu sporuri de producție de 500—1 000 kg/ha în cazul primei culturi și 1 000—2 000 kg de fin la hectar, la trifoi. În anii următori aplicării amendamentelor sporuri importante de producție se obțin și la celelalte culturi: orzoaică, porumb, cartof, sfeclă de zahăr etc. Dozele optime de amendamente calcaroase sînt de 5 000—6 000 kg/ha, aplicate la intervale de 6—8 ani.

Amendamentele calcaroase, date singure, nu pot asigura sporirea producției de grâu și a altor culturi. De aceea, alături de celelalte măsuri agrotehnice, o atenție deosebită trebuie acordată aplicării îngrășămintelor naturale și chimice. Gunoii de grajd se folosește în doză de 30—40 tone la hectar, atît la grâu cît și la celelalte culturi, la intervale de 3—4 ani, sau chiar și mai mari, dacă nu există posibilități. De mare importanță pentru aceste soluri este utilizarea îngrășămintelor verzi, sub forma de cultură de lupin, semănată în miriștea de orzoaică, și chiar de grâu și introdusă sub brazdă toamna, după căderea primei brume sau, în orice caz, în perioada acumulării unei mase vegetale cît mai bogate. Concomitent cu aratul este necesar să se administreze amendamentele și îngrășămintele fosfatice. O dată cu aplicarea gunoii de grajd și a îngrășămintului verde este foarte indicat să se administreze superfosfatul în doză de 250—300 kg/ha.

În intervalele de timp cînd nu se aplică îngrășăminte naturale, pentru cultura grâului este necesar să se folosească îngrășăminte chimice astfel: superfosfatul, la arătura principală, în doză de 300—400 kg/ha, iar azotatul, o parte la arătura principală sau sub disc, înainte de semănat, iar cealaltă parte, primăvara foarte devreme. Doza indicată de azotat este de 300—350 kg/ha. Este întru totul justificată cercetarea specialiștilor din unități de a se asigura, pe viitor, aceste îngrășăminte în perioadele cînd, potrivit tehnologiei fiecărei culturi, pot da rezultatele cele mai bune.

CARNET DE REPORTER

PĂMÎNTURI ÎNNOBILATE

Ne-am obișnuit să scriem și să vorbim despre Bărăgan ca despre o întindere uriașă de pămînt unde cresc nesfîrșite holde de grâu, unde unduiesc lanuri întinse de porumb și floarea-soarelui. Și, așa este. Dar, a ne limita la aceste culturi înseamnă să dăm o imagine incompletă acestui colț de țară. Pentru că Bărăganul are, pe lângă grâu, porumb și floarea-soarelui, și vii crescute pe terenurile unde plantele de cîmp nu asigură rod bogat.

Vom prezenta în cele ce urmează, prin cîteva amănunte, masiva plantație viticolă ce aparține întreprinderii agricole de stat Fetești.

Suprafața ocupată cu viță de vie, atinge în prezent 970 ha, fiind cultivată cu soiuri de struguri de masă. Este cea mai mare plantație viticolă din țară unde irigația se efectuează, de doi ani, prin conducte îngropate sub presiune.

Înainte de a discuta despre detaliile tehnice și economice, tehnologul șef, inginerul Gheorghe Cîrstea, ne-a invitat în vie. Este doar vremea culesului și, potrivit unei datini străvechi, oaspetele este invitat să guste din recolta nouă. Nu am refuzat și iată-ne, după cîteva sute de metri, într-un sector al plantației. Coardele încărcate cu ciorchini mari și grei, înalte de peste doi metri se răsfață într-o țesătură deasă pe spalieri susținuți de stâlpi puternici din beton. Privesc la șirurile de viță ce coboară și urcă după configurația terenului, într-o simetrie arhitecturală și am senzația unei imagini panoramice de o neașteptată frumusețe. Ai impresia că te afli în faimoasele podgorii de la Drăgășani și Panciu.

Pe drumurile de acces — slive de lădițe încărcate cu ciorchini cu boabe mari.

— Sînt struguri din soiul Cardinal — ne explică inginerul Cîrstea.

— Ce cantități ați recoltat pînă acum?

— Peste 1820 tone. De cîteva zile ritmul mediu zilnic de recoltare și expediție este de 100 de tone. Cu alte cuvinte, la fiecare cinci zile, din gara Fetești pornește o garnitură cu 50 de vagoane încărcate cu struguri. Ei sînt exportați în peste 8 țări ale continentului, ajungînd pînă în nordul lui.

— Cum faceți față recoltării și livrării acestor impresionante cantități?

— Vă gîndiți probabil la acel vîrf de producție care creează întotdeauna greutăți? — Ei, bine, la noi nu poate fi vorba de așa ceva. Încă de la plantare s-a avut în vedere asigurarea unei proporții corespunzătoare între soiuri, acestea egalîndu-se în funcție de perioada de coacere. Bunăoară „Cardinalul” are o pondere de numai 40 la sută, respectiv 351 ha. De reținut că perioada de recoltare este cuprinsă între 1 august și 1 noiembrie.

— Prin urmare, lichidarea virfurilor de producție, prelungirea duratei de recoltare, înlăturarea fluctuației de muncitori și asigurarea o bună utilizare a mijloacelor de transport.

— Desigur, aceasta ne-a dat posibilitatea realizării unui bun flux tehnologic. O ultimă chestiune, foarte importantă, este aceea că prin prelungirea perioadei de recoltare întreprinderea își poate asigura prețuri avantajoase.

Din discuția cu tehnologul șef am reținut că aproape 80 la sută din producția de struguri este destinată exportului. O asemenea destinație și într-o asemenea proporție necesită asigurarea unei calități corespunzătoare.

— Cum s-a reușit acest lucru?

— Prin introducerea operațiunii de cizelare odată cu recoltatul.

— Dar strugurii căzuți la cizelare ce destinație primesc?

— Se introduc la vinificație. În această campanie folosim un nou sistem de prelucrare a strugurilor, original, alcătuit după concepția noastră; vă invit să-l vedeți.

...Am plecat într-acolo. Stația de vinificație se află într-un umăr de deal, în imediata apropiere a cramei. Deși stația nu-i complet terminată, utilajele tehnologice se află în funcțiune. Întregul proces de prelucrare se desfășoară mecanizat, utilajele de bază fiind cele șapte prese și două egrafulpompe. Capacitatea de producție în 24 de ore este de 150 tone de vin. Pînă acum s-au și realizat zece vagoane.

— Ce cantitate medie de struguri la hectar este planificată a se realiza în acest an?

— 8 750 kg. Producția aceasta nu reflectă însă nici pe departe potențialul maxim al plantației. În 1975 ne-am propus, în planul de perspectivă, o producție de 20 000 kg de struguri la hectar.

...Gînduri, cifre, fapte care dovedesc că întregul colectiv de specialiști al I.A.S. Fetești este hotărît să descopere și să pună în valoare noi rezerve de ridicare a producției, de creștere a rentabilității unității.

C. DIMCEA

O contribuție însemnată la asigurarea unor seminte de calitate o aduce și colectivul Laboratorului pentru controlul semintelor din Brașov. În fotografia: trei dintre specialiștii laboratorului în plină activitate.

Foto: I. BRAGHEȘ

Documentele celui de-al X-lea Congres al P.C.R. au subliniat că, folosind experiența întreprinderilor agricole de stat și a unui mare număr de cooperative agricole, este timpul să se treacă și în sectorul cooperatist la profilarea producției și specializarea unităților, în vederea realizării unor producții vegetale și animale bogate și sigure. „In același timp — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat în fața Congresului — trebuie să acționăm pentru dezvoltarea formelor de asociere intercooperatistă, pentru crearea pe această cale a unor întreprinderi de furaje, de creștere și îngrășare a animalelor, de producere a semințelor și prelucrare a produselor agricole, în deosebi de conservare, precum și pentru organizarea unor activități industriale necesare producției agricole“.

Ne vom opri numai la unul din multiplele domenii de activitate ale zootehniei cooperatiste — creșterea și îngrășarea porcilor. În urma studiului elaborat de Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, pe baza unor analize concrete în 21 de ju-

COLABORARE INTERCOOPERATISTĂ

Gânduri îndrăznețe pe o temelie trainică

dețe cu pondere în creșterea porcilor, s-a apreciat că, organizând producția pe baze industriale — în complexe de creștere și îngrășare cu capacități între 5 și 40 mii de porci grași livrabili pe an — este posibil ca la nivelul anului 1972, cum la nivel de complex să se vîndă circa 150 mii de tone de carne, adică de aproape două ori mai mult față de cît livrează în prezent cele 3 000 de cooperative agricole în care se cresc porci.

În curînd, pe Valea Argovei, județul Ilfov, se vor turna temeliele unuia din complexe de care aminteam. Aici, în cadrul unei asociații intercooperatiste, și-au dat mîna cooperativele agricole din Frăsinet, Tă-

riceni, Valea Argovei, Siliștea, Sărulești și Măgureni, hotărînd să construiască împreună, un complex pentru creșterea și îngrășarea porcilor, cu o capacitate anuală de 30 000 de porci grași. Zilele acestea a fost ales și consiliul de administrație al asociației, în componența lui intrînd împunterniciți ai adunărilor generale din fiecare cooperativă asociată. Cei șase împunterniciți l-au ales ca președinte al Consiliului de administrație pe Vasile Zglobiu, în același timp președinte al cooperativei agricole din Valea Argovei.

— Cu sprijinul Direcției agricole și a uniunii cooperatiste județene Ilfov, ne spunea noul președinte, am reușit să punem bazele unei

forme de colaborare din care vor avea de cîștigat și membrii noștri cooperatori și consumatorii. Avem toate asigurările că, pînă la 15 noiembrie, studiile tehnico-economice vor fi încheiate, iar pînă la 1 ianuarie va fi gata și proiectul de execuție. Volumul lucrărilor de investiții în anul care urmează se ridică la 12 milioane de lei. Alte circa 12 milioane le vom investi în anul 1971, urmînd ca în 1972 complexul să fie dat în folosință la întreaga lui capacitate.

Atît furajele, cît și efectivele-macșă necesare populației complexului vor fi asigurate prin forțele proprii ale cooperativei asociate. Cît privește beneficiile — și acestea vor fi destul de mari — ele se vor repartiza proporțional cu cota de participare a fiecărei cooperative asociate la fondul de investiții.

Deși îndrăznețe, gândurile cooperativelor din unitățile amintite se vor realiza neîndoiește. Ele sînt făurite pe o temelie trainică, pe munca și activitatea membrilor cooperativelor, pe sprijinul larg de care se bucură agricultura cooperatistă din partea partidului și a statului.

L. ROȘCA

ACTIVITATE INTENSĂ

(Urmare din pag. 1)

lozării porumbului, în amestec cu colete și frunze de sfeclă și resturi din sectorul legumicol, cît și a cocenilor după recoltarea știuleților. Potrivit recomandării Consiliului Superior al Agriculturii, prin insilozarea tulpinilor și frunzelor de porumb imediat după recoltarea știuleților, se asigură valorificarea integrală a culturii porumbului, cunoscut fiind că acestea reprezintă circa 40 la sută din valoarea nutritivă totală a plantei. Totodată, recoltarea porumbului boabe „în pirgă” și insilozarea concomitentă a tulpinilor oferă posibilitatea pregătirii terenului în condiții optime în vederea însămînțării păioaselor de toamnă. Asigurarea a cel puțin cinci tone de nutreț insilozat pentru fiecare U.V.M. a devenit în prezent un imperativ pentru fiecare specialist, pentru fiecare consiliu de conducere din cooperativele agricole ale județului Ilfov.

Paralel cu preocupările privind asigurarea cu masă verde, fin și sulentente pentru animale, direcția agricolă a organizat un schimb de experiență la cooperativa agricolă Ion Roată, care și-a propus să demonstreze practic modul de organizare a complexului furajer pentru prepararea nutrețurilor înainte de a fi administrate în hrana animalelor, în vederea generalizării lui în toate unitățile. Cu această ocazie s-a putut urmări, concret importanța morii de concentrate, a cernătorului și amestecătorului de concentrate, în vederea realizării furajelor amestecate, în special pentru porcine și păsări. De asemenea, s-a demonstrat eficiența zdrobitorului de știuleți tip I.M.A. Horia și a tocătorii Energia, ca mașini indispensabile în cooperative profilate pe creșterea taurinelor. S-a dezbătut, totodată, și problema fierberii tuberculilor, și a sterilizării diferitelor resturi vegetale de la fabricile de conserve în vederea administrării lor în hrana animalelor. În urma schimbului de experiență s-a putut desprinde concluzia că, asemenea secțiilor de preparat furaje pentru animale pot fi înființate în cadrul fiecărei cooperative agricole de producție, cu atît mai mult cu cît ele necesită cheltuieli minime.

Direcția agricolă, împreună cu Uniunea județeană a cooperativei agricole, a creat posibilități pentru amenajarea în fiecare unitate, a unor asemenea secții de preparare a furajelor. Totuși, mai sînt cooperative agricole care întîrzie cu amenajarea acestor secții și nu în timpător ele înregistrează încă producții scăzute din sectorul zootehnic.

Acțiunea de realizare a unor cantități cît mai mari de fin și nutreț insilozat în toate cooperativele agricole continuă. Ea se încadrează în ansamblul preocupărilor legate de buna desfășurare și succesul deplin al campaniei agricole de toamnă.

UZINA DE REPARAȚII BRAȘOV

produce și livrează fără repartiție

BASTONUL ELECTRIC

destinat dirijării animalelor la pășunat, deplasarea pe căi de comunicație, precum și la urcarea în vagoane și camioane.

Produsul este alimentat cu 2 baterii a 1,5 v, debitînd la capul cu borne un curent pulsator de 1 500 v, nepericulos pentru sănătatea omului și animalelor, durata impulsului fiind foarte mică.

Preț de vînzare: 240 lei pentru unitățile de stat; 273 lei pentru unitățile cooperatiste.

FERME ȘI ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STATI COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE I MEMBRI COOPERATORI ȘI ȚĂRANI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALE I

vă puteți procura:

- Seruri și vaccinuri
- Medicamente și dezinfectante
- Instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic

PRIN UNITĂȚILE ȘI SUBUNITĂȚILE C.S.A. — D.G.A.T.M.

— Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,

— Farmacii veterinare, — Depozite județene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar și prin virament.

Agendă veterinară

IGIENA LAPTELUI

Este știut că microbii din lapte se împart în trei categorii principale: folositori, cei care încheagă laptele, dăunători, cei care dau un cheag de calitate inferioară și patogeni. O parte din aceștia din urmă (microbii tuberculozei, brucelozei, ai mamitei etc.) sînt eliminați de animalele bolnave, dar marea lor majoritate provin din mediul inconjurător, din aer, apă, vase, mîinile mulgătorului, corpul animalelor și din furaje.

Se apreciază că un lapte muls în condiții rigurose igienice are maximum 300 — 600 microbi pe ml. Odată ajunși în lapte, microbii continuă să se multiplice, fiind ajutați de temperatură. În urma studiilor efectuate a reieșit că în lunile ianuarie și decembrie s-au pus în evidență un număr de 156 000 — 186 000 microbi/ml, în timp ce în iulie și august 1 500 000 — 1 840 000 microbi/ml. Răcirea laptelui impiedică dezvoltarea microbilor. După 6 ore, o probă de lapte ținută la 15° are 25 000 microbi/ml, o probă ținută la 21° are 172 000, iar alta ținută la 35° ajunge la peste 12 milioane de microbi pe ml.

Asigurarea igienei laptelui în fermă presupune o luptă intensă și permanentă contra microbilor din diferite surse.

Pentru a reduce numărul microbilor proveniți din adăpost, este necesară întreținerea într-o stare cît mai bună și curată a pardoselii, a rigolelor și sifoanelor. Este necesară, de asemenea, scoaterea cît mai operativă a gunoierului din grajd.

Pentru a evita aducerea microbilor prin vasele de muls și manipulat laptele este necesar ca acestea să fie bine spălate și dezinfectate. După spălare, utilajul se păstrează în locuri cît mai curate pentru a nu se infecta din nou.

Vacile cu lapte se verifică de două ori pe an pentru tuberculoză și bruceloză. Pentru asigurarea igienei generale a laptelui, primele jeturi de lapte se mulg într-un bidonaș și, în nici un caz, în găleata de lapte sau pe jos. Se recomandă menținerea vacilor într-o stare de curățenie cît mai deplină, spălarea ugerului înainte de muls și ștergerea lui cu un prosop. Pentru apa cu care se spală ugerul, de preferință caldută, se folosește o găleată specială. Înainte de începerea mulsului coada animalului se leagă de unul din membrele posterioare. În privința vaselor de muls, este preferată găleata jumătate acoperită. Este necesar ca pentru fiecare mulgător să fie asigurate halate de muls și scăunele cu picior. În grajd bidoanele se așează lângă ușa de intrare și se acoperă cu tifon împăturit în patru. Acest tifon prin care se filtrează laptele se schimbă la fiecare 2—4 bidoane. După terminatul mulsului, laptele se duce la lăptărie unde se filtrează din nou, tot pe tifon împăturit în patru, schimbat la fiecare 100—200 l, apoi se răcește.

Lăptăria se spală zilnic cu apă multă și se dezinfectează cu hipoclorit de calciu 3—5 la sută. Mulgătorul trebuie să fie instruit temeinic asupra igienei laptelui, să aibă vizitele medicale la angajare, vizite care se repetă trimestrial, să aibă neapărat făcute probele Wasserman și mai ales examenul coprologic pentru tifoci-paratifici. Înainte de începerea fiecărui muls el trebuie să îmbrace halatul, șorțul și boneta la muls și să se spele bine pe mîini cu săpun și apă caldă. În timpul mulsului este cu totul contraindicată înmuierea degetelor în lapte.

Pentru menținerea igienei laptelui, în fiecare fermă de vaci este necesar să se asigure cantitatea de apă necesară și verificarea calității prin examene chimice și bacteriologice efectuate de cel puțin 1—2 ori pe an, să se asigure apa caldă pentru spălarea ugerului și mîinilor, săpun, echipament de protecție pentru mulgători, să se execute dezinfecția generală a grajdurilor primăvara și toamna și dezinfecția parțială săptămînal, să se ia măsuri contra șoarecilor și a muștelor etc.

Din ansamblul de măsuri la care ne-am referit, pe scurt, se poate spune că principalele rîmă curățenia și răcirea, de ele depinzînd în cea mai mare măsură igiena laptelui.

Dr. A. RIGANI

Potrivit prevederilor Directivelor celui de al X-lea Congres al P.C.R., producția globală animală va spori în anii cincinalului următor cu 25—28 la sută. La această creștere vor contribui într-o măsură însemnată și stațiunile experimentale, care vor fi profilate ca unități de cercetare și producție și vor răspunde de organizarea producerii animalelor de rasă.

Stațiunea experimentală zonală agricolă Livada s-a profilat, în principal, încă de la începutul înființării ei, pe producerea tăurașilor de prăsilă din rasa Brună de Maramureș. Paralel cu sporirea, de la un an la altul, a numărului tăurașilor livrați a crescut și valoarea lor biologică, lucru deosebit de important în procesul de ameliorare a rasei. Analizând, de exemplu, calitatea tăurașilor vinduți pentru prăsilă în anul 1962, rezultă că din totalul de 20 de tăurași, la 16 nu se cunoștea producția mamei tatălui, iar la 14 nu se cunoștea decât producția de lapte a mamei, fără procentul de grăsime. În schimb, în anul 1968, din cei 60 tăurași vinduți pentru prăsilă 20 au fost bonitați la clasa record, 34 la clasa elită și numai 6 la clasa I.

Valoarea zootehnică a tăurașilor livrați în anul 1968 a crescut și prin faptul că 31 din aceștia sînt descendenți direcți ai taurului Iordan, matricol 126867, testat oficial ca ameliorator al producției de lapte, grăsime și carne, și că la 48 din vacile mame se cunoaște și conținutul în proteină al laptei. Odată cu valoarea zootehnică a tăurașilor livrați au crescut și veniturile stațiunii. Astfel, dacă în 1962 pentru un tăuraș se încasau 4 000—5 000 lei, în prezent, cele mai bune exemplare ajung la 25 000—27 000 lei.

În perioada imediat următoare, preconizăm încheierea lucrărilor de testare a tuturor tăurașilor reproducători din stațiune, atît pe linia producției de lapte, cît și a celei de carne, astfel încît tăurașii

SARCINĂ DE BAZĂ A FERMEI DE ELITĂ:

CREȘTEREA TĂURAȘILOR DE PRĂSILĂ

livrați în viitor pentru prăsilă să fie descendenți ai unor tauri cu ereditatea verificată.

Iată, pe scurt, cum este organizată munca de selecție în stațiunea noastră. La 4 luni de la nașterea vițelului, efectuăm o primă selecție, după origine. Vițeei destinați îngrășării se întarcă, iar cei opriți pentru prăsilă se furajează, în continuare, cu lapte smîntînit. La 6 luni stabilim destinația definitivă, în funcție de origine, conformație și dezvoltarea corporală. Tăurașii propuși pentru prăsilă sînt repartizați la ferma de tineret unde sînt supuși unui regim adecvat de creștere.

În vederea îmbunătățirii potențialului genetic al tăurașilor, an de an procedăm la alegerea celor mai bune vaci din cireadă și la îndepărtarea celor slab productive. Deoarece toți taurii utilizați pînă în 1963 s-au dovedit necorespunzători ca origine și conformație, au fost reformați în totalitate și înlocuiți cu tauri cu origine cunoscută. Cei care, de-a lungul anilor, s-au evidențiat ca valoroși, au fost repartizați cu precădere la vacile din nucleul de selecție. Ca urmare, astăzi, peste 35 la sută din turma de bază a stațiunii provine din tauri dovediți sigur ca amelioratori ai producției de lapte, grăsime și carne.

În potrivirea perechilor, practicăm sistemul împerecherilor omogene. În același timp analizăm și

rezultatele fiecărei împerecheri prin studierea capacității combinative a partenerilor. Și, intrucît această capacitate se manifestă ca o însușire comună animalelor înrudite, în cireada de vaci, am trecut de la selecția individuală la cea familială.

De la cele mai bune vaci, împerecheate cu cei mai buni tauri, am reținut tăurași pentru prăsilă proprie. Dintre aceștia, cei mai valoroși sînt tăurașii Iordan II 7065 și Fugaru 8207.

Efectele genetice și economice ale măsurilor amintite nu vor întîrzia să se arate. Fiecare tăuraș vinduț pentru prăsilă și provenit din Fugaru 8207 va fi suplimentat la prețul de clasă cu 9 250 lei, ca spor de preț pentru depășirea producției de grăsime a clasei record, cu 185 kg, de către vaca mamă. Din punct de vedere genetic, taurul Iordan II 7065 provine din tată testat ca ameliorator, iar taurul Fugaru 8207 este fiul recordistei rasei și face parte dintr-o familie de vaci extrem de valoroasă și cu putere de transmitere ereditară verificată.

Întregul proces de ameliorare, în plină desfășurare în cadrul stațiunii Livada, ar fi de neconcepțif fără asigurarea unor condiții de întreținere și creștere corespunzătoare. În ferma noastră de taurine, de la sistemul de furajare la iesle cu plante anuale s-a trecut la sistemul de furajare prin pășunat rațional pe o pășune artificială înființată în apropierea adăposturilor, completată, la iesle, cu lăcneră masă verde sau fin și tainul de concentrate.

Intrucît rasa Brună de Maramureș este o rasă de lapte și carne, îmbunătățirea producției de carne va sta în mod deosebit în atenția noastră. Necesitatea testării taurilor și sub raportul producției de carne este un fapt recunoscut. În acest sens, ne-am propus ca ferma elită a stațiunii să execute testarea producției de carne prin stabilirea performanțelor proprii la tăurași și prin îngrășarea comparativă a descendenților taurilor de la centrele de însămînțări artificiale, astfel încît procesul de ameliorare să fie grăbit și în această direcție.

Ing. Aurel LĂPUȘAN
director
ing. Dumitru ȘERBAN
cercetător,
Stațiunea experimentală
agricolă Livada,
județul Satu Mare

La Centrul județean de reproducție și selecție din Craiova, la menținerea taurilor într-o stare bună de întreținere contribuie și plimbarea lor zilnică.

PREOCUPĂRI MULTIPLE LA COMBINATUL APICOL

Amplasat în zona lacurilor și a parcurilor din nord-estul Capitalei, Combinatul apicol al Asociației crescătorilor de albine se întinde pe o suprafață de peste 11 hectare. În cele 6 pavilioane, cu o arhitectură inspirată din forme specifice apiculturii, construite din beton, oțel și sticlă, funcționează numeroase secții, laboratoare și ateliere de producție, dotate cu utilaje, aparatură, instalații și linii tehnologice moderne. Muncitorii, tehnicienii și inginerii Combinatului apicol dispun de condiții corespunzătoare de muncă: ateliere moderne de prototipuri, ateliere pentru producerea utilajelor din lemn și metal, instalații și linii tehnologice perfecționate pentru condiționarea și omogenizarea mierii, prelucrarea industrială a cerii etc.

Prin originalitatea și producția sa diversificată, Combinatul apicol este singura întreprindere din țară și prin tre puținele din lume, care asigură producerea centralizată și desfacerea inventarului și utilajului apicol, precum și a numeroase materiale și produse apicole specializate, necesare consumului intern și pentru export.

Prin cele peste 150 centre teritoriale de aprovizionare și desfacere, și prin cercurile apicole comunale, orașenești și municipale ale Asociației crescătorilor de albine, se asigură aprovizionarea la locul de producție a apicultorilor din toate sectoarele cu utilaje, materiale și produse apicole, biostimulatori, faguri artificiali, material biologic selecționat — puternică bază tehnico-materială în sprijinul dezvoltării și modernizării apiculturii din țara noastră. Totodată produsele Combinatului apicol sînt solicitate și livrate la export în peste 18 țări.

În ultimii ani s-a asigurat producerea și desfacerea a peste 130 000 de stupi sistematici montați și în elemente prefabricate, 400 tone de faguri artificiali, 33 000 de măci selecționate, 20 000 tone familii de albine și roiuri, 14 000 tone de biostimulatori apicoli pentru prevenirea și combaterea bolilor la albine, precum și multe alte utilaje, materiale și produse apicole în valoare de peste 150 milioane lei. În prezent, la

Combinatul apicol sînt create condiții pentru producerea și desfacerea unui număr de peste 180 sortimente de utilaje, materiale și produse apicole specializate, valoarea producției-marfă realizată anual ajungînd la aproape 50 de milioane lei.

În unitatea noastră s-a extins în ultimul timp producerea instalațiilor speciale pentru mecanizarea lucrărilor apicole și a instalațiilor industriale pentru condiționarea mierii și a cerii. Au fost proiectate și executate linii tehnologice pentru condiționat miere, linii tehnologice semiautomate pentru descăpăcit și extras miere din faguri, omogenizatoare electronice, pasteurizatoare pentru miere, centrifuge electrice radiale pentru 52 rame, cuțite de descăpăcit electrice și cu aburi, generatoare de aburi și o serie de alte utilaje apicole. Secția de prototipuri studiază posibilitățile de realizare de noi utilaje apicole ca: platforme de transport stupii în pastoral, cîntare apicole de control din material plastic acționate

hidraulic, pulverizatoare, truse apicole etc.

În anul 1969, Combinatul apicol a preluat, condiționat și îmbuteliat, pentru consumul intern și export, cantități importante de miere produsă de stupinele sectorului apicol de stat, cooperatist și individual. Instalația tehnologică a secției de miere, utilată cu o serie de maturatoare, filtre și decantatoare, asigură o miere de calitate, cu aspect comercial fără a-i modifica proprietățile naturale. Instalația este prevăzută cu un omogenizator electronic automat care, funcționînd la comanda unei celule foto-electrice, asigură uniformizarea culorii mierii.

Secția de ceară asigură aprovizionarea apicultorilor cu faguri artificiali și valorificarea superioară a fagurilor reformați și a boștinei. La această secție, ceara brută este supusă unor operații de purificare și înobilare prin topire, spălare, decantare a reziduurilor, albire, filtrare și sterilizare, după care este transformată în faguri artificiali, de

calitate superioară, cu ajutorul unor mașini automate. Pentru o valorificare cît mai completă, ceara din boștină este supusă extracției într-o instalație de solvențare, proiectată și realizată în unitatea noastră. Instalația are o capacitate anuală de prelucrare de circa 30 tone de boștină, din care rezultă circa 7 000—8 000 kg de ceară industrială.

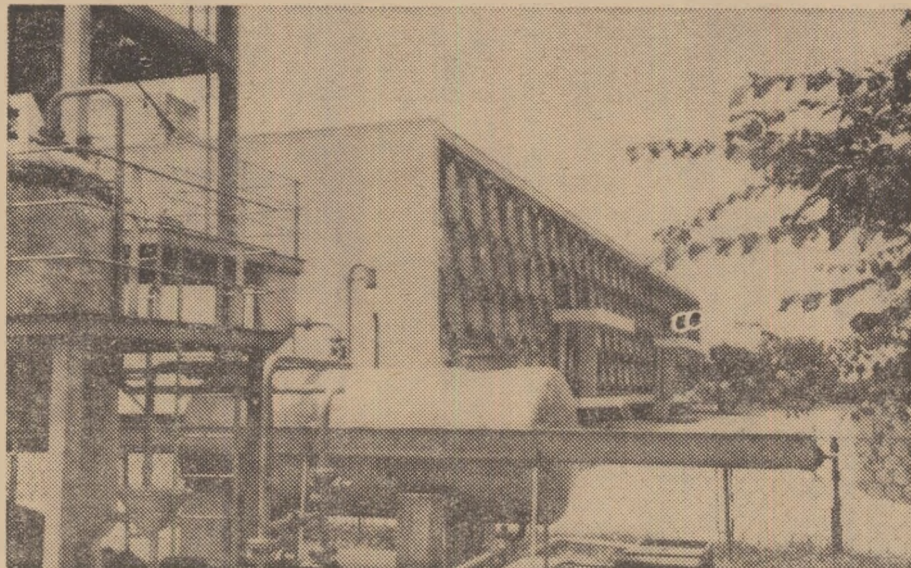
Combinatul apicol valorifică la un înalt nivel tehnic produsele și subprodusele apicole naturale ca mierea, polenul, propolisul, ceara, lăptșorul de matcă și altele, producînd o gamă largă de sortimente alimentare concentrate și cosmetice. Aceste produse sînt apreciate de consumatori, datorită compoziției lor bogate în principii activi (vitamine, proteine, aminoacizi, glucide, săruri minerale, hormoni, enzime etc.) În laboratoarele combinatului, produsele apicole se condiționează pentru a le mări stabilitatea componentelor după specificul fiecăruia. Astfel, lăptșorul de matcă se liofilizează, obținîndu-se un produs stabil cu aceleași proprietăți ca și cel natural în stare proaspătă.

Produsele apicole au, de asemenea, utilizări multiple în cosmetică și se folosesc cu succes la prepararea cremelor, loțiunilor de față și păr, măștilor de față, apelor deodorizante, emulsiilor nutritive etc. În cadrul unui laborator specializat se prepară o gamă largă de produse cosmetice pe bază de lăptșor de matcă, ceară, miere, polen și propolis.

În cadrul Combinatului apicol au fost organizate, expoziții țîrg-internationale de apicultură și au fost pregătite numeroase expoziții și standuri apicole românești. Numai în ultimul an au fost organizate expoziții apicole care au fost prezentate în R.S. Cehoslovacă, în R.F. a Germaniei și, în ultimul timp, în cadrul Expoziției Realizărilor Economiei Naționale.

Alegerea celor mai bune soluții din punct de vedere al construcției și al fluxului tehnologic cu caracter specific pentru apicultură, care au stat la baza proiectării și realizării combinatului, a atras atenția unui mare număr de apicultori și specialiști din străinătate, mulți dintre ei solicitînd asociației noastre proiecte de execuție și amplasare. În cei patru ani de activitate, combinatul nostru a fost vizitat de reprezentanți a peste 60 de țări din diferitele colțuri ale lumii.

Ing. Traian VOLCINSCHI
directorul
Combinatului apicol — Băneasa

Vedere generală a combinatului. În prim plan, instalația de extracție a cerii din boștină

DIALOG CERCETARE — PRODUCȚIE

VĂ INFORMĂM DESPRE :

Hibrizii de floarea — soarelui

În ultimii ani, datorită întăririi bazei tehnico-materiale a agriculturii, au fost obținute unele rezultate meritorii în crearea de noi soiuri și hibridi de mare productivitate. Cercetarea științifică și-a adus un aport însemnat și la sporirea eficienței economice a culturii de floarea-soarelui, care în prezent ocupă suprafețe însemnate la noi în țară. Un rol deosebit în sporirea producției de semințe și de ulei l-a jucat folosirea soiurilor de mare productivitate, în ultimii ani generalizându-se soiul Record, creat la I.C.C.P.T.-Fundulea, al cărui conținut de ulei din semințe a ajuns până la 50 la sută.

Metodele clasice de ameliorare a florii-soarelui, bazate pe selecția individuală repetată din cadrul populațiilor hibride, s-au dovedit însă mai puțin eficiente în privința creșterii producției de semințe. Aceasta poate fi considerabil sporită, înlocuind ca și la porumb, prin folosirea efectului heterozis care se manifestă la hibridii obținuți prin încrucișarea liniilor consangvinizate.

Spre deosebire de porumb însă, la care încrucișarea liniilor consangvinizate parentale se poate realiza ușor în producție, prin ruperea paniculelor de pe rîndurile înșămînțate cu forma maternă, la floarea-soarelui această încrucișare nu se poate face decât prin folosirea liniilor mamă androsterile, care nu produc polen. De aceea, la I.C.C.P.T.-Fundulea lucrările au fost concentrate în direcția creării liniilor androsterile de floarea-soarelui, care să asigure o descendență total sterilă.

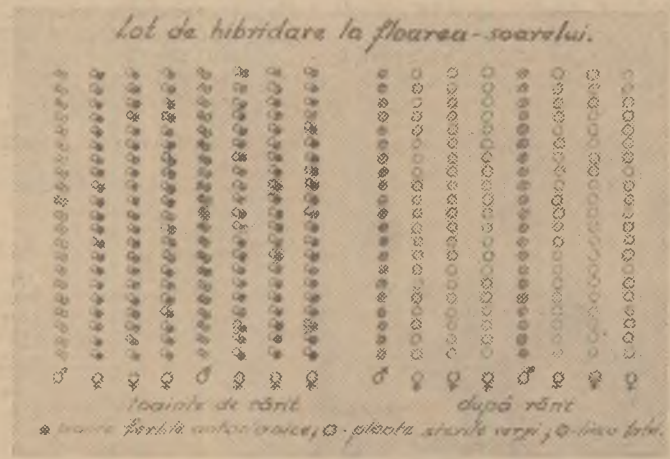
O rezolvare ingenioasă a acestui deziderat a constituit-o selecția liniilor cu androsterilitate genică, care asigură o proporție constantă de plante mascule sterile de 50 la sută. Liniile cu androsterilitate genică pot fi folosite ca linii mamă pentru crearea hibridilor simpli de floarea-soarelui, cu condiția ca înainte de înflorit să se elimine din rîndul lor toate plantele fertile, care produc polen. Identificarea și eliminarea acestora se face încă din faza de plantulă, prin marcarea lor pe cale genetică cu antician, care imprimă culoarea roșu-violet pe hipocotil, pe petiolul și nervurile frunzelor, pe florile

tubulare de pe capitul și pe semințe. Pigmentația anticianică este condiționată de o singură genă, situată pe aceeași pereche de cromozomi cu gena pentru androsterilitate, cu care este strins înlăntuită, astfel încît plantele androsterile vor avea culoarea verde iar plantele androfertile, culoarea roșie-anticianică.

Pe loturile de hibridare, linia mamă androsterilă se înșămînțează cu o cantitate dublă de sămînță, de preferat în cuiburi, cu 2—3

drofertile marcate cu antician este mult mai puțin costisitoare și mai ușor de verificat decît castrarea manuală la porumb.

Paritatea liniilor parentale înșămînțate alternativ pe loturile de hibridare poate fi de 2:1 sau 3:1, în funcție de cantitatea de polen pe care o produce linia tată și de mărimea capitulului celor două linii. Din acest punct de vedere, e de dorit ca diametrul capitulului și durata de înflorire a liniei tată să fie mai

Caractere și însușiri	Hibridi F ₁	Media formelor parentale	Soiul Record	% față de	
				media formelor parentale	soiul Record
Prod. de sămînță (q/ha)	31,7	17,8	25,6	178	124
Prod. de ulei (q/ha)	14,5	7,9	11,1	195	131
Conținutul de ulei în sămînță întreagă (%)	52,2	46,2	49,1	113	107
Diametrul capitul. (cm)	20,8	18,6	19,2	112	108
Înălțimea plantelor (cm)	162	118	197	138	84
Perioada de vegetație (zile)	118	107	125	110	94

semințe la cuib. Cînd plantele au două perechi de frunze, se elimină cele care prezintă corelația roșie-anticianică, reținîndu-se numai cîte o singură plantă verde la cuib. În felul acesta, rîndurile mamă vor avea numai plante androsterile. Pînă la înflorit, înainte de desfacerea florilor marginale ligulate, se mai face o verificare a rîndurilor mamă, eliminîndu-se plantele cu pigmen-tație roșie-anticianică.

Eliminarea plantelor an-

mari ca a liniei mamă. Este necesară și o bună coincidență sau chiar un avans la înflorit a liniei tată cu 1—2 zile (fig. 1).

Sămînța hibridă se recoltează de pe rîndurile mamă și se folosește, ca și la porumb, numai în prima generație, cînd toate plantele produc polen normal, iar vigoarea hibridă este cea mai puternică. Primii hibridi simpli de floarea-soarelui au fost experimentați la I.C.C.P.T. Fundulea în culturi comparative de

concurs, în anii 1967 și 1968. În tabelul alăturat sînt prezentate datele privind exteriorizarea heterozisului la o grupă de 7 hibridi simpli produși pe bază de androsterilitate genică. Heterozisul cel mai puternic se manifestă la producția de semințe și de ulei, hibridii întrecînd formele parentale cu 78 și respectiv 95 la sută. În medie pe doi ani, hibridii au depășit soiul Record cu 24 la sută în privința producției de semințe și 31 la sută la producția de ulei.

Comportarea hibridilor de floarea-soarelui creați la I.C.C.P.T.-Fundulea (1967—1968) este redată în tabel.

În afară de productivitatea lor deosebită, hibridii de floarea-soarelui se caracterizează și printr-o uniformitate foarte mare în privința înălțimii plantelor, a diametrului capitulului și a perioadei de înflorire și maturitate, ceea ce creează condiții optime pentru recoltarea mecanizată. Primii hibridi simpli de floarea-soarelui au fost predați în anul 1968 Comisiei de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor, pentru a fi verificați în principalele zone de cultură a florii-soarelui din țara noastră.

Organizarea sistemului de producere a semințelor hibride de floarea-soarelui nu prezintă dificultăți. Pentru suprafața de 500 000 ha cultivată cu floarea-soarelui în țara noastră este nevoie anual de o cantitate de 4 000 tone de sămînță hibridă, cantitate ce poate fi produsă pe 6 000 ha de loturi de hibridare. Cantitatea de sămînță necesară din liniile androsterile materne este de 30 tone, iar din liniile paterne polenizatoare, de 10 t., astfel încît suprafața necesară înmulțirii liniilor parentale va fi de 60—80 ha.

La I.C.C.P.T.-Fundulea s-au început lucrările de înmulțire a liniilor consangvinizate parentale, preconizîndu-se ca în anul 1973 întreaga suprafață cultivată cu floarea-soarelui în țara noastră să fie înșămînțată cu sămînță hibridă. În felul acesta, una din principalele realizări ale cercetării științifice din agricultură, care va contribui la sporirea considerabilă a producției de floarea-soarelui, va putea fi direct pusă în serviciul economiei noastre naționale — așa cum prevăd Documentele celui de-al X-lea Congres al P.C.R.

Dr. ing.
V. VRINCEANU
I.C.C.P.T.-Fundulea

NOUȚĂȚI

UN DAUNATOR PERICULOS

În numeroase regiuni ale țării sînt semnalate pagube provocate de un nou dăunător al plantelor agricole — CERESA BUBALUS — o cicadă originară din America de Nord. Ea a fost semnalată în ultimii ani mai ales în județele Argeș, Ilfov, Bacău, Constanța, Galați, Iași. Plantele atacate sînt arborii tineri și vița de vie. Înmulțirea rapidă și răspîndirea acestui dăunător se datorează lipsei prădătorilor și paraziților naturali care să o stirpească.

Combaterea Ceresii Bubalus se poate face, în primul rînd prin tăierea ramurilor atacate.

În stadiul de după ecloziune, larvele pot fi distruse în lucerna tratată cu insecticid cloroderivat sau organofosforic. În cadrul livezii se creează benzi-capcană de lucernă, hrană preferată de larve după ecloziune, cînd ele se desprind din pom. Pe aceste benzi capcană, ele se adună la începutul lunii iunie.

La Stațiunea experimentală hortiviticolă Iași continuă cercetările pentru găsirea căilor celor mai eficiente de combatere a acestui dăunător.

SORGUL ÎN HRANA ANIMALELOR

Sorgul se extinde continuu în cultură, el valorificînd mai bine condițiile climatice sărace în precipitații. Folosirea cantităților sporite de sorg în hrana animalelor a constituit obiectul unor cercetări originale românești, urmîndu-se mai ales posibilitatea înlocuirii concentratelor mai scumpe și efectul rațiilor pe bază de sorg asupra ritmului de creștere și calității cărnii taurinelor. Lotul de experiență — tineret mascul necastrat din rasa Brună de Maramureș — a primit sorg în proporție de 79 la sută din valoarea nutritivă a amestecului de concentrate, iar lotul martor — cca. 79 la sută porumb. Sporul mediu în greutate al celor două loturi este asemănător, fără diferențe semnificative. Modul de valorificare a hranei, consumul de unități nutritive și de proteină digestibilă pentru realizarea unui kg. spor în greutate este de asemenea apropiat. Costul furajelor pentru realizarea unui kg. spor în greutate a fost însă cu cca. 7 la sută mai mic la lotul de experiență hrănit cu rații pe bază de sorg. De asemenea, este îmbunătățită calitatea cărnii.

EFICIENȚA IRIGĂRII PRIN BRAZDE ȘI ASPERSIUNE

La Centrul experimental de cultură irigată de la I.A.S. Popricani — Lunca Prutului — s-au întreprins mai mulți ani consecutiv, cercetări în vederea stabilirii celui mai bun sistem de irigare a porumbului. Solul pe care s-a efectuat experiența este aluvial de tip cernoziomic, lutos, iar sistemele comparate au fost cele prin aspersiune și prin brazde. În aceste condiții, cel mai optim s-a dovedit sistemul de irigare prin brazde. Față de irigarea prin aspersiune, pe lotul irigat prin brazde s-a realizat o producție de porumb cu 49,7 la sută mai mare. Regimul de irigare favorabil pe solurile aluviale din silvostepa nordică este cel cu aplicarea udărilor la limita de 70 la sută din apa utilă. Influența mai favorabilă a irigării prin brazde asupra producției se explică prin cantitatea mai mare de apă care ajunge la plantă și umectarea prin cantitate a intervalului dintre rînduri.

CENUȘA COJILOR DE FLOAREA-SOARELUI, UN VALOROS ÎNGRAȘĂMÎNT

Cercetările întreprinse recent la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad” din Iași au elucidat posibilitățile de utilizare a cenușii de pericarp, reziduu rezultat în cantități de aproape 5 000 tone de la arderea cojilor de floarea-soarelui în cuptoarele fabricilor de ulei. S-a constatat că, de la o doză de 250 kg/ha cenușă de pericarp rezultă un spor de 690 kg/ha floarea-soarelui, iar doza de 350 kg/ha aplicată în cultura sfeclei de zahăr determină un spor de 9 500 kg/ha. Această cenușă înlocuiește cu succes sarea potasică. Ea conține 23,60 la sută potasiu, 305,38 mg/kg zinc, 191,49 mg/kg bor, 179,15 mg/kg cupru și alte microelemente, ca molibden, cobalt, mangan etc. Pe terenurile irigate, plantele fertilizate cu cenușă de pericarp dau sporuri de recoltă mai mari decît pe terenurile necirigate.

Licorile toamnei se vor aduna din nou în butoaiile cramelor Stațiunii experimentale Drăgășani, județul Vâlcea.

La complexul avicol de selecție din cadrul I.C.Z. Săftica, fiecare pasăre este matriculată. Numai așa se pot urmări performanțele individuale în vederea sporirii producției de ouă.

Foto : AGERPRES

Exportul de iepuri, fazani, mistreți, cervidee și potîrnichi, precum și schimburile de animale sălbatice între țara noastră și numeroase alte state, în scopul popularizării diferitelor zone, a crescut mult în ultimii ani. Totodată, a fost intensificată acțiunea de colonizare a cerbului, căpriorului, caprei negre, fazanului și a unor specii exotice de animale sălbatice.

Atît importul și exportul, cît și mișcarea efectivelor de animale sălbatice în interiorul țării ridică o serie de probleme de ordin sanitar-veterinar. În acest context, unele boli comune animalelor sălbatice și domestice, cu posibilități de contaminare reciprocă (turbarea, bruceloză, tularemia, pesta porcină, febra aftoasă, pesta aviară, holera aviară etc.) și o serie de boli parazitare care produc pierderi însemnate în efective trebuie prevenite și combătute sistematic.

Legislația sanitar-veterinară prevede obligativitatea declarării bolilor contagioase cu difuzibilitate mare, instituirea măsurilor de carantină profilactică, depistare, prevenire și combatere.

Ținînd seama de faptul că posibilitățile de contaminare reciprocă și mijloacele de difuzare a bolilor amintite sînt multiple, se impune cunoașterea amănunțită a principalelor elemente care stau la baza organizării sistematice și eficiente a acțiunilor de prevenire și combatere a bolilor și la animalele sălbatice.

Lupii și vulpile, în principal, constituie un permanent rezervor de virus rabic, deopotrivă de pericolos atît pentru viața animalelor domestice, cît și pentru cea a omului. Depistarea organizată, controlul sanitar-veterinar permanent, precum și atestarea indemnității de anumite boli a speciilor de animale sălbatice, sînt cauze prevăzute în mod obligatoriu în convențiile, acordurile și reglementările veterinare pe care le avem cu diferite țări.

Obîșnuit, importatorii de iepuri, fazani și potîrnichi vîd cer respectarea unor măsuri foarte diferite. Este vorba de depozitarea lor în centre de stocaj, examene clinice permanente, marcări, examene anatomo-patologice (pe cadavre) și examene serologice pentru atestarea indemnității față

de unele boli contagioase transmisibile la om și animale domestice.

Diagnosticul clinic, anatomo-patologic și serologic, precum și unele măsuri de profilaxie la animalele sălbatice sînt, în general, mai puțin cunoscute de către medicii veterinari, solicitați de către organele silvice și de vînătoare în anumite situații (aplicări de tratamente, vaccinări preventive, semnarea de documente pentru export, sau avizări pentru admiterea vînatului în consum public etc.) În acest context, con-

chiar înainte de depozitare în spații frigorifice, vînatul împușcat trebuie supus controlului medicilor veterinari. Tot înainte de a fi transportate dintr-o zonă în alta, animalele sălbatice destinate colonizării se supun obligatoriu, măsurilor de carantină profilactică, timp de 30 de zile, la locul de destinație, urmînd a fi puse în libertate numai după atestarea indemnității față de bolile contagioase și parazitare declarabile.

Un alt grup de probleme privește depistarea, preve-

laborări trebuie organizate, periodic, examene sanitar-veterinologice, vaccinări, tratamente preventive sau curative, precum și dezinfectii profilactice, limitîndu-se, totodată, circulația persoanelor străine.

Expertiza sanitar-veterinară a vînatului este una din principalele măsuri de protecție a omului și de depistare a unor eventuale boli. Această expertiză are la bază examene sanitar-veterinare organoleptice, bacteriologice, toxicologice sau parazitologice, în funcție de situația existentă și specia vînată. Prin urmare, punerea în consum public a cîrnii de vînat se face numai cu avizul prealabil al organelor veterinare de stat. La iepuri, în principal, se are în vedere examenul pentru tularemie, pseudotuberculoză, coccidioză, pasteureloză și bruceloză. Carnea de mistreț și urs se examinează, în special, pentru trichineloză, iar la mistreț se execută și examenul pentru cisticercoză.

Rezolvarea competentă a problemelor la care ne-am referit presupune existența unei rețele de medici veterinari bine instruiți în acest scop. Ascemenea instructori trebuie să aibă în vedere aspecte legate de biologia, patologia și expertiza sanitar-veterinară a vînatului și, în general, a animalelor sălbatice. Paralel cu asigurarea personalului tehnic calificat se pun și unele probleme de ordin organizatoric, privind coordonarea diferitelor acțiuni, precum și urmărirea modului de aplicare și respectare a măsurilor preconizate, probleme care, după părerea noastră, intră în competența consiliilor populare județene, a inspectoratelor și ocoalelor silvice și filialelor de vînătoare, coordonate, bineînțeles, de organele centrale de resort. O contribuție efectivă la ridicarea nivelului cunoștințelor profesionale ale specialiștilor care lucrează în acest domeniu și-l pot aduce institutele de cercetări, facultățile de resort, precum și direcțiile de specialitate din Consiliul Superior al Agriculturii.

Este neîndoielnic că rezolvarea operativă a problemei puse în discuție va fi facilitată și de propunerile și sugestiile specialiștilor din țară care, cu siguranță își vor găsi loc și în viitor în paginile revistei „Agricultura”.

PUNCTE DE VEDERE

VÎNATUL ȘI PERICOLUL DE TRANSMITERE A UNOR BOLI

Dr. Traian NEGRUȚIU

directorul
I.C.V.B. — „Pasteur”

siderăm că publicarea unor date, științific stabilite, în legătură cu situația existentă pe teritoriul țării noastre, ca și a unor noțiuni legate de epizootologia unor boli specifice rezervorului sălbatic, ar prezenta un interes deosebit, în special, pentru medicii veterinari din zonele cu densitate mare de animale sălbatice.

Iată, pe scurt, cîteva din principalele probleme care se pun în acest sens. Este vorba, în primul rînd, de circulația animalelor sălbatice și a vînatului împușcat. Se recomandă ca mijloacele de transport pentru animalele sălbatice să fie curățate mecanic, spălate și dezinfectate înainte de fiecare imbarcare. Înainte de livrare la export, pentru consum public, sau

nirea și combaterea bolilor infectocontagioase, parazitare și de creștere. De la bun început trebuie arătat că, mai întîi, este necesară identificarea principalelor zone de contact permanent și executarea unor cordoane vaccinale, pentru protecția animalelor sălbatice, în libertate sau în captivitate. Atît animalele domestice, care pășunează în preajma pădurilor, cît și cîinii de pază se vaccinează obligatoriu. Aici se încadrează și măsurile privind distrugerea cîinilor de prisos, a vulpilor și lupilor, după un plan stabilit de Direcția sanitar-veterinară, în colaborare cu Direcția economiei vînatului. În fazanerie, parcuri de vînătoare, țarcuri de colonizare sau centre de stocaj, în cadrul aceleiași co-

CĂRȚI NOI

„EFICIENȚA ECONOMICĂ A MECANIZĂRII AGRICULTURII”

În contextul procesului de intensificare și modernizare continuă a agriculturii din țara noastră, mecanizarea ocupă un loc deosebit, datorită rolului său activ în obținerea unor producții sporite.

Documentele elaborate de cel de-al X-lea Congres al P.C.R. pun un accent deosebit pe dezvoltarea mecanizării agriculturii, atît sub aspectul producerii unui număr sporit de tractoare și mașini agricole, cît și al utilizării lor cît mai eficiente. Dacă în problemele consacrate aspectelor tehnice ale mecanizării agriculturii există o literatură vastă, nu același lucru se poate spune și despre aspectele economice care, cu toată importanța lor, sînt mult mai slab reprezentate. De aceea, apariția în Editura agrosilvică a lucrării „Eficiența economică a mecanizării agriculturii” — de N. Marghidanu și I. Bîanu — este bine venită.

O primă preocupare a autorilor a fost aceea de a contura cadrul general al problemelor. În acest scop se prezintă o serie de trăsături menite să definească conținutul noțiunilor de mecanizare și de eficiență a acesteia, unele caracteristici ale procesului de mecanizare privit în strînsă dependență de particularitățile producției agricole, precum și rolul care revine mecanizării în sporirea producției agricole.

Un merit al lucrării, care se cere subliniat de la început, este aportul metodologic pe care îl aduce în domeniul calculării eficienței economice a mecanizării agriculturii.

În continuare, autorii, după ce se ocupă de factorii de variabilitate în eficiența folosirii mașini-

lor agricole, prezintă eficiența economică a mecanizării în agricultură.

În lucrare se fac referiri interesante, sub aspectul utilității lor practice, imediate, în legătură cu eficiența economică a mecanizării în diferitele ramuri ale producției agricole, subliniindu-se avantajele economice ale utilizării mașinilor: sporirea producției agricole, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor agricole. Rînd pe rînd este analizată eficiența mecanizării în producția vegetală (cereale păioase, porumb etc.), viticultura, pomicultura, legumicultura, producția animală și transporturile agricole.

În ultima parte a cărții sînt analizate căile creșterii eficienței economice a folosirii mijloacelor mecanizate. Pe baza datelor statistice, rezultatelor unităților de producție și a cercetărilor proprii, autorii precizează locul și importanța factorului mecanizare, pornind de la construcția utilajelor agricole, alegerea tipurilor celor mai indicate din punct de vedere tehnico-economic și încheind cu organizarea exploatarea acestora.

Privită în ansamblu, lucrarea constituie, prin varietatea problemelor abordate — de natură teoretică, metodologică și practică — și prin soluțiile preconizate, un material util pentru toți cei care lucrează în agricultură.

N. DAVIDEANU
lector
la Facultatea de studii economice,
Universitatea „Alex. I. Cuza” — Iași

**O ACȚIUNE IMPORTANTĂ PENTRU
SPORIREA RESURSELOR DE MASĂ LEMNOASĂ**

**Extinderea
în cultură a molidului
în afara arealului natural**

Una din sarcinile principale trasate silviculturii de Directivele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român este extinderea în cultură a speciilor repede crescătoare, în scopul satisfacerii cererilor mereu crescînde, de material lemnos ale economiei naționale. Pentru refacerea fondului forestier, în cincinalul viitor, se prevede ca din suprafața de 270—280 mii ha ce se va împăduri cu specii valoroase, 65—70 la sută să fie plantată cu rășinoase.

Necesitățile de lemn de rășinoase pentru producția de celuloză sînt determinate și de faptul că lemnul de fag, principala specie indigenă de foioase, are fibra scurtă. De aici, tendința ca pentru producția celulozei să se utilizeze cel puțin 50 la sută lemn de rășinoase, cu fibra lungă.

Cercetările complexe efectuate în ultimii ani asupra unui număr de 130 culturi vechi de molid (majoritatea de peste 50 ani) au arătat că una din căile principale de sporire a resurselor de masă lemnoasă, de mărire a procentului de rășinoase în pădurile țării noastre și de evitare a importului de lemn pentru celuloză, o constituie extinderea culturii molidului în areal, respectiv în zona de amestec a rășinoaselor, și în afara arealului natural de vegetație.

S-a constatat că în majoritatea tipurilor de pădure din grupa făgetelor montane și a făgetelor de dealuri, molidul produce, la hectar, la vîrsta de 60 ani, un volum mai mare decît al fagului la 120 ani. Prin aceasta se realizează dublarea în anumite situații, a producției la hectar. Molidul are, în făgetele de productivitate mijlocie, o creștere medie anuală de peste 9 m³/ha, iar în făgetele de productivitate superioară, peste 10 m³/ha, devenind astfel o specie repede crescătoare. Caracteristicile fizico-mecanice ale lemnului de molid din afara arealului sînt în general asemănătoare cu ale lemnului de molid din aria naturală, cu unele cazuri particulare. Lemnul este foarte potrivit pentru producerea celulozei.

În culturile cercetate nu s-au înregistrat frecvent boli și dăunători care să devină factori limitativi ai extinderii molidului, cu excepția unor cazuri izolate unde apar o serie de ciuperci xilofage; în anumite condiții staționale, acestea pot constitui factori limitativi în extinderea molidului, la limita inferioară altitudinală, ca urmare a producerii putregaiului.

Vîrstele de tăiere a molidului au un cîmp larg de variație, de la 40—50 (60) ani în cazul culturilor din subzonele inferioare (dealuri), pînă aproape de valorile vîrstelor stabilite pentru molidurile din arealul natural (100 ani).

Pe baza rezultatelor experimentale s-a reușit să se stabilească zonele și

condițiile favorabile culturii molidului în afara arealului natural pentru țara noastră. Astfel, altitudinea minimă diferă de la 300 la 600 m, precipitațiile medii anuale minime — între 600 la 800 mm, temperatura medie anuală maximă fiind de 8°C; aceste elemente variază în funcție de latitudinea și longitudoinea diferitelor unități fizico-geografice din țară. Factorul limitativ al extinderii culturii molidului în afara arealului îl constituie umiditatea solului. La noi, stațiunile labile ocupă suprafețe mai reduse decît în centrul și vestul Europei, iar după o singură generație de molid nu s-au găsit decît puține cazuri de podzolire și sărăcire evidentă a solului.

Ultimele cercetări au dus la concluzii favorabile culturii molidului și în Carpații Meridionali, pe versantul sudic la vest de Olt, și în Munții Banatului.

Molidul poate fi extins din punct de vedere al condițiilor staționale în majoritatea tipurilor de făgete. Va trebui însă limitată proporția molidului în făgetele cu productivitate superioară,

extinderea molidului în făgetele acidofile fiind neindicată.

În ceea ce privește metodele de împădurire trebuie precizat că nu se pune problema tăierii făgetelor de productivitate superioară și plantării molidului pur pe suprafețe mari fără nici un discernămint. Extinderea culturii molidului se poate face în cazul reimpăduririi unor suprafețe dezgolite, completării regenerării naturale, substituirii arboretelor degradate sau slab productive.

Se prevede crearea de culturi amestecate, proporția molidului în formulele de împădurire variînd în funcție de zona fitoclimatică.

Un loc aparte îl ocupă crearea de culturi speciale de molid, în afara arealului natural, pentru producerea de lemn de celuloză. Din programul elaborat recent în acest scop de Departamentul silviculturii, rezultă că în cincinalul viitor culturile speciale de molid pentru lemn de celuloză se vor extinde pe cel puțin 30.000 ha. Primele culturi vor fi create încă din anul viitor pe 3.000 ha. Se prevede ca aceste culturi să se extindă în subzona făgetelor de dealuri (sub 700 m altitudine). Vor fi create culturi pure de molid de mare productivitate; aici urmează să se aplice tăieri în ras după 40 (40—60) ani.

În încheiere trebuie menționat că în problema extinderii culturii molidului există încă un cîmp larg de cercetare; se impun adîncite o serie de teme legate de tehnica instalării culturilor, eficiența îngrășămintelor, stabilirea proveniențelor, crearea unor ecotipuri repede crescătoare în tinerețe și altele.

Extinderea culturii molidului în afara arealului constituie o cale sigură de sporire a resurselor de masă lemnoasă de rășinoase în pădurile țării; de aceea, cercetarea, proiectarea, cit și practica silvică trebuie să-i acorde toată atenția.

Dr. ing. Gh. MARCU
Institutul de cercetări,
studii și proiectări silvice

**Poșta
redacției**

Un grup de cooperatori din satul Săcădate, județul Sibiu:

Fondurile necesare plății pensiilor se formează din contribuția anuală de 3,5 la sută din valoarea producției globale, fiecare cooperativă agricolă avînd obligația statutară să depună această contribuție trimestrial. Intrucît în cursul anului trecut cooperativa agricolă Săcădate nu a virat la fondul de pensii întreaga contribuție cuvenită, pensionarii acestei unități beneficiază în acest an de pensie în raport de suma virată.

Ing. Vasile ANTOHI — cooperativa agricolă „Avîntul”, comuna Puiștii, județul Buzău:

În cazul în care înainte de a urma facultatea ați fost încadrat pe funcție de inginer (aplicîndu-se prevederea cu privire la neîndeplinirea condițiilor de studii), perioada respectivă vi se poate lua în considerare ca stagiu în funcția de inginer. În ce privește salariul de încadrare, acesta se stabilește între limitele de 1.300—1.700 lei, indiferent de mărimea cooperativei, în cazul în care specialistul are o vechime de minimum un an în funcția de inginer și între limitele de 1.300—1.875 lei în cazul în care vechimea ca inginer este de cel puțin 3 ani, iar unitatea posedă peste 1.000 hectare convenționale. La stabilirea salariului se are în vedere atît stagiul cit și pregătirea, experiența și modul cum își duc specialistul sarcinile, precum și fondul de salarii existent.

Ing. Iordache I. DOBRESCU și brigadier Stelian PAXIMO — Sera Otopeni, București:

Direcția legumiculturii din Consiliul Superior al Agriculturii, căreia am înaintat sesizarea dumneavoastră, ne-a informat că apreciînd ca perfect justificată cererea expusă, a solicitat forurilor de resort rezolvarea pozitivă a problemei (acordarea sporului de toxicitate pentru muncitorii și cadrele tehnice care lucrează în sere).

Vasile P. JULA — Cig, județul Satu Mare:

Direcția generală I.M.A. din Consiliul Superior al Agriculturii ne-a comunicat că la secțiunile I.M.A. Tășnad, unde solicitați să fiți încadrat, în prezent toate posturile sînt ocupate de către mecanizatori locali. Pe măsură ce se vor crea în unitatea respectivă noi posturi se va avea în vedere rezolvarea favorabilă a cererii dumneavoastră.

Paraschiv C. BALOI — tehnician veterinar, comuna Vlădoaia, județul Mehedinți:

Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului prevăd că se poate acorda concediu cu plată numai celor ce urmează cursuri superioare, spre a se prezenta la examene.

Din relatarea Uniunii județene a cooperativelor agricole Mehedinți reiese că la 1 august 1969 dumneavoastră ați cerut transferul la Abatorul din Tr. Severin iar conducerea cooperativei agricole Vlădoaia a avizat favorabil.

Ing. Ion STAMATOIU — Centrul județean de reproducție și selecția animalelor Gorj:

Problema privitoare la modificarea limitelor de salarizare ale funcției de contabil șef de la centrele de gradul II urmează a fi analizată și soluționată prin măsurile ce se vor adopta pentru îmbunătățirea activității acestor unități.

Dumitru ZMEU — Budești, județul Ilfov:

Pe timpul cît un angajat se află în concediu de odihnă lucrările ce se găsesc în atribuția sa trebuie preluate de către ceilalți salariați din serviciul respectiv sau din întreprindere. În felul acesta, fiecare salariat al unității preia, prin rotație, o parte din sarcinile de serviciu ale celor plecați în concediu.

Conform dispozițiilor legale, nu este admisă înlocuirea angajatului aflat în concediu de odihnă printr-un salariat angajat temporar în acest scop, nici plata vreunei diferențe de salariu pentru angajatul care preia, el singur, pe timpul concediului altuia sarcinile de muncă respective; nu sînt admise de asemenea, nici plata de ore suplimentare sau premiere specială.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI
execută și livrează

pe bază de comandă fermă următoarele produse:

- AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"
- APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.
- MAȘINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE
- ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole
- NICOVALE PENTRU FORJA — tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

**PUTERNIC STIMULENT PENTRU
DISTRUGEREA CIORILOR GRIVE**

1000 lei premiu celui care impușcă un exemplar prevăzut cu inel

Una din preocupările principale ale Asociației generale a vîntătorilor și pescarilor sportivi (A.G.V.P.S.) o constituie organizarea unor acțiuni pentru combaterea dăunătorilor vinatului. Printre ei se numără și cioara grivă care, după cum se știe, produce an de an pagube importante. Această pasăre răpitoare distruge nu numai vinatul util — puii de fazan, de potîrnice sau chiar de iepure — ci totodată transmite unele boli periculoase la păsările și porcii domestici.

Pentru a contribui la distrugerea ciorilor grive, A.G.V.P.S. a luat o inițiativă interesantă, lată, în cîteva cuvinte, despre ce e vorba. Încă din luna mai a anului curent, au fost prinși la cuib, de către personalul

de pază al asociației, pui de cioară grivă. Ei au fost apoi crescuți în voliere speciale pînă la vîrsta zborului. Apoi s-a trecut la marcarea unui anumit număr de pui de cioară, cu cîte un inel, avînd inițialele

A.G.V.P.S. și un număr matricol. După aceea, ciorile grive au fost lansate din diferite puncte ale județelor. Operațiunea de lansare a avut loc în luna iulie. Se știe că ciorile grive străbat distanțe mari în căutarea hra-

nei, astfel că ele pot fi înregistrate în întreaga țară, nu numai în zonele unde au fost lansate.

Pentru a stimula vînarea acestor păsări dăunătoare, A.G.V.P.S. a instituit un premiu de 1000 de lei pentru vîntătorul care impușcă o cioară grivă marcată cu inelul despre care am amintit mai sus. Norocul de a cîștiga „premiul” zburător nu înfirzie să-i ocolească pe vîntători. Tovarășul Ion Asimine, membru al asociației sectorului 8 din municipiul București, a și impușcat o cioară grivă inelată.

N.R. În numerele viitoare vom continua să-i ținem la curent pe vîntători și pescari cu ultimele informații și noutăți din aceste domenii de activitate.

Activitatea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii este marcată, în perioada actuală, de particularitățile evidente ale aplicării principiului gestiunii economice proprii, precum și luarea unor măsuri care să conducă la realizarea obiectivului principal și anume: creșterea substanțială a volumului de venituri și reducerea cheltuielilor materiale, în scopul asigurării rentabilității lor.

Una din principalele surse pentru sporirea producției și diminuarea cheltuielilor o constituie folosirea deplină a forței de muncă în special la executarea lucrărilor agricole mecanizate. După cum este cunoscut, caracterul sezonier al muncii din agricultură și necesitatea respectării termenelor agrotehnice la executarea lucrărilor agricole determină o folosire neuniformă, pe tot timpul anului, a forței de muncă din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. Din examinarea realizării, pe luni, a planului de producție în ultimii trei ani, rezultă că, în perioada august-octombrie, s-a efectuat peste 40% din planul anual de lucrări mecanizate față de numai 9% în primul trimestru. Această variație mare de la o lună la alta a volumului de lucrări executate s-a reflectat și în folosirea incompletă a forței de muncă.

Folosirea mai deplină a mecanizatorilor la lucrările agricole este influențată și de creșterea parcului de tractoare, în sensul că, pe măsură ce dotarea sporște, se obține scurtarea perioadelor de executare a lucrărilor, dar nu se înregistrează o creștere nemăsurată a numărului de zile lucrătoare cu fiecare tractor. Se desprinde astfel necesitatea de a utiliza tractoarele și forța de muncă, în măsură cât mai mare și la alte lucrări neagricole sau prestații de servicii, precum și reducerea numărului mecanizatorilor permanenți și folosirea, în perioadele de vîrf a muncii agricole, de tractoriști angajați sezonieri (circa patru luni pe an). Prin aceasta se creează posibilitatea folosirii mai depline a mecanizatorilor permanenți, care vor trebui să cuprindă un volum mai mare de lucrări între campaniile agricole și să repare tractoarele și mașinile agricole cu care au lucrat angajații sezonieri.

Avantajele folosirii de tractoriști sezonieri sînt multiple: atenuarea efec-

tului negativ rezultat din nefolosirea muncitorilor în mod uniform, pe tot parcursul anului; folosirea mai completă a tractoriștilor permanenți, și, ca urmare, realizarea unor cîștiguri mai bune de către ei etc.

Tractoriștii sezonieri, recrutați dintre membrii cooperatori, vor lucra în cea mai mare parte a timpului (circa 7—8 luni pe an) în cooperative. Cheltuielile pentru școlarizarea tractoriștilor sezonieri, care urmează să fie pregătiți prin cursuri de scurtă durată, sînt reduse cu două treimi față de cele necesare pentru pregătirea prin școli profesionale.

Exploatarea utilajelor cu

Tractoriștii sezonieri urmează să fie pregătiți prin cursuri de scurtă durată, recrutarea lor făcîndu-se numai din rîndul membrilor cooperatori în vîrstă de pînă la 30 de ani, absolvenți a șapte-opt clase elementare și care să aibă stagiul militar satisfăcut.

Durata cursurilor este de 8 luni, din care 3 luni învățămînt teoretic, care se va desfășura în școlile profesionale de mecanici agricoli, și 5 luni practică în producție. După cum s-a anunțat, pregătirea primei serii de tractoriști sezonieri a început la 1 octombrie a.c.

În planul de învățămînt pentru pregătirea tractoriștilor prin cursuri de

acestor cursuri viitorii tractoriști sezonieri susțin și examenul de rutierist, în planul de învățămînt sînt prevăzute teme referitoare la normele legale privind circulația pe drumurile publice. Precum și un număr de ore pentru învățarea conducerii tractorului, în poligonul-școală și pe anumite trasee de drumuri publice.

Extinderea gamei de lucrări și prestații, precum și necesitatea asigurării ocupării pe tot timpul anului, a muncitorilor din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, impun cunoașterea de către aceștia, pe lîngă meseria de bază, de mecanic agricol, a încă uneia sau două meserii, ca sudor sau electrician ori forjor, sau lăcătuș etc.

În vederea asigurării policalificării muncitorilor din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, se vor organiza cursuri de specializare a acestora în meseriile de sudor electric și cu gaze și electrician întreținere și tractoare. Cursurile de specializare în meseria de sudor (electric și cu gaze) se vor organiza, începînd din acest an, fără scoatere din producție și vor fi urmate de un număr mare de muncitori, asigurîndu-se în felul acesta, în bună parte, necesarul de asemenea cadre al unităților de producție. De asemenea, un număr însemnat de muncitori — absolvenți ai școlilor profesionale din întreprinderile de mecanizarea agriculturii vor fi specializați în meseria de electrician — întreținere și tractoare, prin cursuri de scurtă durată de două luni, cu scoaterea din producție. Asemenea cursuri vor fi organizate în școlile profesionale de mecanici agricoli, care dispun de baza materială corespunzătoare și cadrele didactice de specialitate necesare.

Pentru buna pregătire a tractoriștilor agricoli, precum și a sudorilor și electricienilor conducerile unităților și școlilor profesionale de mecanici agricole, unde se vor organiza astfel de cursuri, vor trebui să acorde o atenție deosebită predării lecțiilor de specialitate și organizării practicii în producție, în așa fel încît să se folosească din plin perioada de timp afectată acestei activități.

Ing. Gh. NEGROIU
din Direcția generală
I.M.A. a Consiliului
Superior al Agriculturii

MĂSURI PENTRU MAI BUNA FOLOSIRE A FORȚEI DE MUNCĂ ÎN I. M. A.

PREGĂTIREA DE TRACTORIȘTI SEZONIERI ȘI POLICALIFICAREA MECANIZATORILOR PERMANENȚI

tractoristi angajați pe perioade limitate prezintă, de ce să nu recunoaștem, și unele neajunsuri. Neavînd continuitate în muncă și nivelul tehnic al tractoriștilor sezonieri va fi mai scăzut, ceea ce va influența nivelul întreținerii, reparării și executării lucrărilor agricole. De asemenea, folosirea lor cu intermitență pe tractoare ar putea conduce la obținerea unui randament mai scăzut în muncă și la diminuarea răspunderii față de întreținerea și exploatarea utilajelor. În vederea atenuării unor asemenea efecte negative, conducerile unităților vor trebui să ia măsuri pentru asigurarea unei temeinice asistențe tehnice în tot timpul efectuării lucrărilor agricole, precum și pentru instruirea tractoriștilor sezonieri înaintea fiecărei campanii agricole.

scurtă durată, majoritatea orelor de pregătire teoretică sînt afectate obiectelor profesorii ca: tehnologia meseriei (tractoare, mașini și instalații agricole) agricultură etc. De asemenea, un număr însemnat de ore sînt repartizate cunoașterii regulilor de tehnica securității și protecția muncii la lucrările mecanizate.

În planul tematic al practicii în producție sînt prevăzute lucrările minime la care trebuie să participe cursanții, în funcție de calendarul muncii agricole, sub supravegherea și controlul cadrelor tehnice și a muncitorilor calificați, ca arături, însămînțări, întreținerea culturilor, recoltarea cerealelor, etc. precum și la lucrările de întreținerea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

Intrucît la absolvirea

Breviar juridic

PREVEDERI LEGALE PRIVIND ACCIDENTELE DE MUNCĂ (II)

După cum se știe, în țara noastră protecția muncii constituie o importantă problemă de stat, consfințită prin Constituție. De la 11 iunie 1948, data naționalizării, statul a alocat fonduri importante pentru realizarea unor acțiuni complexe de protecție a muncii și a luat măsuri corespunzătoare în acest sens. Ca urmare a acestor măsuri, a scăzut numărul accidentelor de muncă și a îmbolnăvirilor profesionale. Ne propunem, în cele ce urmează să ne ocupăm de definirea din punct de vedere juridic a accidentelor de muncă.

Prin accident de muncă, în sensul prevederilor legale, se înțelege vătămarea violentă a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care se produc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporată de muncă de cel puțin o zi, invaliditate ori deces.

Accidentul ce a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu este accidentul suferit de angajat sau membrul cooperativ care își desfășoară activitatea potrivit atribuțiilor ce le revine, la locul de muncă, pe teritoriul în care organizațiile socialiste, cooperatiste sau obștești își exercită obiectul activității lor. Se consideră, de asemenea, că angajații sau membrii cooperatori se află la locul de muncă și atunci cînd în aceeași localitate sau în localități diferite își desfășoară activitatea în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu este accidentul suferit de angajat sau membrul cooperativ care își desfășoară activitatea potrivit atribuțiilor ce le revine, la locul de muncă și de la locul de muncă spre domiciliu se asimilează cu accidentul de muncă.

În raport de gravitatea lor, legea face o clasificare a accidentelor de muncă

În primul rînd sînt accidente care produc incapacitate temporară de muncă de cel puțin o zi, indiferent de durata cit durează această incapacitate, ziua de muncă fiind socotită conform programului unității respective, adică 6 ore, 8 ore, sau 10 ore, cum este stabilit în sectorul agricol. O altă categorie de accidente este cea care produce invaliditate. Prin accident care produce invaliditate se înțelege accidentul care are ca urmare pierderea unui simț, a unui organ sau încetarea funcțiunii acestuia, avortul, slăbirea sau o infirmitate permanentă fizică și psihică, dacă acestea au dus la pierderea totală sau parțială a capacității de muncă. În sfîrșit, cele mai grave accidente sînt cele mortale.

Se consideră, de asemenea, accident de muncă și cel suferit de conducătorii mijloacelor de transport și însoțitorii acestora, mijlocul de transport fiind locul lor de muncă permanent. Prin conducătorii ai mijloacelor de transport se înțeleg conducătorii auto (autoturism, autocamion, automacara, autobuz), de troleibuz, tramvai, tractoristul, căruțașul sau orice alte persoane care au sarcina de a conduce un mijloc de transport cu tracțiune mecanică, animală sau manuală, care figurează pe statele de salarii în funcția necesară și a primit dispoziție scrisă pentru îndeplinirea sarcinii de serviciu.

Într-un viitor articol ne propunem să tratăm despre declararea, cercetarea și evidențierea accidentelor de muncă, precum și despre bolile profesionale.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

ȘTIAȚI CĂ PUTEȚI PRIMI
LA DOMICILIU
prin colet poștal

CĂRȚI, DISCURI ȘI ALTE MĂRFURI
necesare gospodăriei dv ?

— Cum ?
— Foarte simplu :

O carte poștală adresată secției
„CARTEA PRIN POȘTĂ”
pentru cărți și discuri —
sau
„COMERȚ PRIN COLETĂRIE”

ANUNȚ IMPORTANT!

pentru celelalte mărfuri necesare și
PRIMIȚI LA DOMICILIU,
ceea ce ați comandat.

Plata se face la primirea coletului
REȚINEȚI ADRESA :
Secția „CARTEA PRIN POȘTĂ”
(sau, respectiv,

„COMERȚ PRIN COLETĂRIE”)
a cooperației de consum-București,
Str. Sergent Nuțu Ion 8—12, sector 6.
LA CERERE obțineți GRATUIT
cataloge sau liste
cu produsele ce se livrează la domiciliu.

Zilnic, la redacție ne sosesc noi scriori în cadrul concursului nostru, dotat cu premii, „Cea mai importantă realizare în agricultură”. Publicind în pagina de față câteva dintre ele, vrem să amintim, cu acest prilej, că concursul este deschis tuturor cititorilor revistei noastre și că el urmărește, în principal, să contribuie la popularizarea celor mai însemnate succese obținute în agricultura noastră de-a lungul celor 25 de ani care s-au scurs de la eliberarea țării de sub jugul fascist.

Regulamentul concursului precizează că participanții au datoria ca, într-o formă cât mai concisă, să prezinte cea mai importantă realizare din agricultura județului, comunei sau unității în care lucrează, indicând în ce constă însemnătatea acesteia și, pe cât posibil, cum a fost înfăptuită. Construirea a noi obiective de producție agricolă, activitatea unităților de învățământ și cercetare, crearea de soiuri valoroase de plante sau rase de animale, ori ameliorarea acestora, efectuarea unor lucrări de îmbunătățiri funciare etc. sînt doar câteva din temele importante, de larg interes, care pot fi abordate în scrisorile trimise pentru concurs.

Ținem să menționăm că scrisorile conținînd cele mai interesante fapte vor vedea lumina tiparului, urmînd ca din acestea juriul concursului să selecționeze pe cele ai căror autori vor fi premiați.

Concursul „Cea mai importantă realizare în agricultură” este dotat cu cîte un premiu I, II și III în valoare de 1500, 1000 și, respectiv, 500 de lei, precum și cu 5 mențiuni a cîte 200 de lei.

Case noi, cu aspect de vilă, în Segarcea, județul Dolj.

„Cea mai importantă realizare în agricultură”

DIN SCRISORILE PRIMITE ÎN CADRUL CONCURSULUI NOSTRU

Aurul dulce al Vrancei

Puține locuri din țară se pot asemăna acestui ținut în privința dragostei oamenilor pentru viticultură. Odobești, Panciu, Cotești, Jariștea, Păunești, Timboești, sînt numai câteva din principalele centre ale județului ocupate cu mari suprafețe de vii. E vorba de nu mai puțin ca 31 000 de hectare, care dau țării aproape 20 la sută din producția de struguri de masă și aproape 10 la sută din producția de vin.

De altfel, renumele podgoriei a crescut de la an la an. Am vizitat de curînd Stațiunea experimentală viticolă, înființată în anul 1936, în cadrul căreia lucrează în prezent 12 cercetători și 14 tehnicieni și care dispune de 437 de hectare cu vii. Acum cîțiva ani, în cadrul stațiunii s-a dat în folosință un Combinat de vinificație de peste 120 de vagoane. În prezent aici se apropie intrarea pe rod a încă 226 de hectare de vie, așa încît actuala capacitate totală de depozitare a vinului în stațiune va deveni insuficientă.

Oricît ne-am feri de cifre nu putem totuși să renunțăm la ele. Din cele 126 de medalii cîștigate de stațiune în concursurile naționale și internaționale, 73 sînt de aur.

Iată și o altă problemă: azi, vinul renumitelor podgorii din Vrancea cunoaște și el fluxul tehnologic al industrializării. Numai la Intreprinderea de vinuri pentru export din Focșani s-au îmbuteliat în cursul anului trecut peste 21 de milioane de sticle (probabil că anul acesta cifra respectivă va fi depășită) existînd posibilități ca producția medie de 80 000 de sticle îmbuteliate pe zi să ajungă la 120 000. Și, din nou o cifră. Inginerul Viorel Stegaru, directorul „Vinexportului” ne arată că ar fi bine să consemnăm în filele blocnotesului și numărul țărilor în care această unitate trimite în prezent vestitele licori ale Vrancei: 15.

Am trecut prin mai toate centrele viticole ale județului și am stat de vorbă cu mulți viticultori. Am descifrat în entuziasmul cu care ei string în aceste zile rodul viilor nu numai hărnicia proverbială a oamenilor de pe aci, dar și o adevărată pasiune pentru a nu pierde nimic din darul muncii al butucilor, ci a-l transforma în vinuri rubinii sau aurii.

Legenda spune că Dionysos, cînd s-a făcut bărbat în lege, a pornit în lume să răspîndească vița de vie. Și dacă un rege dac a luat măsuri pentru stîrpirea ei, dacă Ovidiu, exilatul de la Tomis a închinat vestite poeme vinurilor de pe malurile Pontului Euxin, dacă cronicarul Neculce a vorbit despre ospețele stropite cu vin de Cotnar, dacă N. D. Cocea, Ion Minulescu sau Mihail Sadoveanu au închinat rînduri de mare artă vinului moldovenesc înseamnă că

și vinurile vrîncenilor „ușoare și limpezi și cu un gust atît de plăcut și de o calitate deosebită” (Jean Louis Carra, Paris, 1788) nu sînt cu nimic mai prejos decît celelalte ale țării.

Alexandru DEȘLIU

Gînduri pentru dascălii mei

Zilele acestea universitățile din întreaga țară își deschid larg porțile. Prilej și pentru noi, mai proaspeți sau mai vechi absolvenți ai institutelor de învățămînt superior, să retrăim emoțiile studenției. Prilej, totodată, de a aduce un cald omagiu celor care ne-au învățat „alfabetul meseriei”, dascălilor. În consens cu tema concursului organizat de revistă, la care particip cu plăcere, aș dori să subliniez că institutul agronomic al cărui student am fost pînă în 1967, cel din Timișoara, se numără printre realizările importante ale agriculturii, ale regimului nostru democrat-popular în general.

Înființat în 1945, cu numai o singură facultate, cea de agricultură, cu 40—50 de studenți, institutul agronomic timișorean a ajuns azi o adevărată pepinieră de cadre pentru agricultura noastră socialistă. În cele trei facultăți ale sale — de agricultură, zootehnie și medicină veterinară — învață anual peste 1500 de studenți. Tot anual, de aici, din orașul de pe Bega, pornesc către ogoarele patriei circa 200 de specialiști cu studii superioare — ingineri agronomi, zootehniști și medici veterinari. De la înființare și pînă acum institutul a pregătit peste 3 000 de specialiști, ultimii dintre ei fiind repartizații zilele trecute în producție.

De la o bază materială destul de modestă la constituirea sa, institutul dispune azi de numeroase laboratoare moderne utilizate, amfiteatre și săli de seminare corespunzătoare, fermă didactică, o bibliotecă cu peste 100 000 de volume, trei cămine construite în cadrul unui complex arhitectural care constituie un adevărat orașel al studenților. Numărul cadrelor didactice și al personalului ajutat, care se ocupă de buna desfășurare a procesului instructiv-educativ, a ajuns în prezent la peste 200. Prin prestigioasa activitate didactică și de cercetare pe care o desfășoară, numele multora dintre ei este cunoscut în țară și peste hotare. Ca unul care m-am încălzit la flacăra științei lor, către ei îmi îndrept cu recunoștință gîndul în acest luminos început de an universitar.

Ing. Nicolae BOGLUȚ
de la cooperativa agricolă
din satul Călacea,
județul Bihor

Cu puteri unite

În rîndurile ce urmează aș fi dorit să insist asupra eforturilor ce se depun la cooperativa noastră agricolă din Cîndești, județul Neamț, în vederea dezvoltării sectorului zootehnic. În cadrul acestei ramuri anexe există de pe acum, între altele, 500 de taurine și 800 de ovine, dar se conturează tot mai limpede — prin grija tehnicienilor Ion Pauleț și Elena Jitaru, preocuparea de a se selecta cele mai bune exemplare de animale, astfel încît pe viitor să fie alcătuite cirezi și turme într-adevăr valoroase.

Am socotit că de data aceasta merită să relatez activitatea ce s-a desfășurat de curînd în vederea construirii, pe distanța de 4 km, a unui drum în satul Bărcănești, ce ține de comuna noastră, tocmai pentru că e vorba de eforturi cu totul deosebite, adevărînd străvechea noastră zicală: „Unirea face puterea”.

La brigada cooperativei din satul Bărcănești există, de mai multă vreme, cîteva grajduri ce adăpostesc 200 de taurine tinere. Dar drumul pînă la grajduri, pe vremea rea era dintotdeauna o adevărată calamitate, fiind plin de smîrcuri și pîrîiașe, care transformau unele porțiuni în hîrtoape grele, cerînd eforturi supraomenești conducătorilor ce transportau furajele. E destul să arăt că uneori erau înjugați cîte 6 boi la un car, și totuși acesta rămînea în noroaie, în anotimpuri ploioase oamenii trebuind să transporte sacii cu grăunțe cu spinarea, pînă sus, în deal, la grajduri.

În fața acestei situații, mobilizați de comitetul de partid din comună, cooperatorii și-au unit puterile și au pornit la lucru, transportînd sute de metri cubi de pietriș. Cu ajutorul unor buldozere, drumul a fost amenajat în scurtă vreme, s-au construit cîteva poște de beton și apeducte, încît a devenit practicabil și pe vremea cea mai ploioasă.

Pe bună dreptate, oamenii spun că ceea ce nu s-a reușit să se execute în o sută de ani azi, în condițiile muncii unite în cooperativă, a fost pe deplin posibil în numai cîteva săptămîni.

Tache VASILACHE
șef cooperativă,
comuna Cîndești,
județul Neamț

După primele nouă luni

Cine a avut prilejul să poposească la Intreprinderea pentru mecanizarea agriculturii din Urziceni, județul Ilfov, cu un deceniu în urmă, azi cu greu ar mai recunoaște locurile. Pentru că în acești ani, alături de cele cîteva clădiri de început, au fost ridicate numeroase ateliere, pavilioane, remize, anexe — un adevărat orașel, prin care, în epocile cînd se execută în mai mare măsură reparații generale și capitale la tractoare și mașini agricole, forfotesc sute de mecanizatori, în majoritate tineri și foarte tineri.

Acum, cînd intrăm în luna octombrie, putem face un prim bilanț al muncii de peste an. El ne arată că oamenii au muncit cu vrednicie, străduindu-se să îndeplinească cu cinste sarcinile ce le stau în față, potrivit contractelor încheiate cu cooperativele agricole.

Încă de la sfîrșitul primului semestru, mecanizatorii noștri obținuseră o serie de rezultate bune, care constituiau prima „zestre” a rezultatului final anual. Față de 30 761 de hantri prevăzuți în semestrul respectiv, ei realizaseră 42 809 de hantri, din care un mare volum de lucrări au fost „neagricole”, utilizîndu-se astfel la maximum, la felurite treburi ale cooperativei deservite, tractoarele unității. Demn de remarcat este că și în perioada respectivă și ulterior, toate secțiile își înde-

pliniseră planul, respectînd cheltuielile planificate, dar și indicii de calitate.

Firește, în cadrul unor scurte creațiuni cu privire la activitatea mecanizatorilor și specialiștilor noștri, nu se poate descrie întregul efort de muncă, inițiativele din cadrul atelierului mecanic, exemplele de hărnicie și într-ajutorare și multe altele, care duc la executarea la vreme a lucrărilor de pregătire a terenului, semănat sau recoltat.

Trebuie totuși subliniat că dacă oamenii muncesc conștiincios, aceasta se datorește în mare parte măsurilor luate de către conducerea unității și comitetul sindicatului, în vederea creării celor mai bune condiții de muncă și de trai. Printre alte rezultate merită subliniat faptul că în cele nouă luni ale anului în curs, ca urmare a măsurilor de protecția muncii și tehnica securității, în unitatea noastră nu s-a mai înregistrat nici un accident de muncă. La cabinetul tehnic al I.M.A. au fost organizate numeroase vizionări de filme și diafilme în care problemele de protecția muncii au fost prezentate și apoi dezbătute pe larg, astfel ca fiecare mecanizator — de la atelier sau din cadrul secțiilor — să cunoască cele mai mici amănunte legate de această importantă problemă. Iată de ce, în acest an nici nu s-au înregistrat zile de incapacitate în muncă, amănunt atotgrăitor, cred, față de stările de lucruri din trecut.

Ing. Stan MITREA
directorul
I.M.A. Urziceni,
județul Ilfov

Nu uitați ! Concursul nostru, dotat cu premii, se desfășoară pînă la 31 decembrie 1969. Invităm pe cititorii noștri să trimită corespondențele pe adresa : Revista „Agricultura”, Piața Șcînteii nr. 1, București, cu mențiunea „pentru concurs”.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 5 - 11 octombrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00. **În fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

GAZETA RADIO: Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 19.00.

EMISIUNI PENTRU SAȚE

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15; La ordinea zilei în agricultură - 19.20. **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.20 - Teatru scurt. Premiera: „O greșeală de chimie” de William Falkner. **LUNI:** programul I: 20.35 - „Fata de birou” de Ioan Slavici; programul II: 22.30 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria I: „Haralambie”.

MARȚI: programul II: 22.10 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria a II-a: „Baurul”.

MIERCURI: programul II: 22.20 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria a III-a: „Județ al sârmanilor”.

JOI: programul II: 22.20 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria a IV-a: „Fintina dintre plopi”.

VINERI: programul II: 10.10 - „Iubesc, iubesc!”, comedie muzicală de Mass și Cervinski; 22.20 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria a V-a: „Cealaltă Ancuță”.

SÎMBĂȚA: programul II: 22.35 - Teatru serial: „Hanul Ancuței” de Mihail Sadoveanu. Seria a VI-a: „Istoria Zahariei Fintinaru”.

Emisiuni muzicale

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 9.40; 14.00; 15.00; 20.10; 21.00; programul II: 7.00; 9.10; 15.00; 16.30; 21.20. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.10; 9.40; 13.15; 14.00; 15.00; 19.20; 20.25; 21.15; 21.45; 22.10; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 7.15; 9.10; 13.15; 14.30; 15.45; 20.00; 21.40; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 10.40; 13.10; 15.00; 20.10; programul II: 9.00; 11.00; 12.30; 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.40; 13.10; 16.45; 18.30; 21.35; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.35; 11.10; 12.15; 14.03; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00; 21.15; 22.50.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 12.30; 17.30; 20.10; programul II: 6.10; 7.10; 9.00; 18.00; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I:

6.30; 8.30; 10.30; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 11.00; 14.03; 15.05; 17.00; 18.00; 18.50; 19.55; 21.05.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 12.30; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 7.10; 9.00; 10.55; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 11.50; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 20.00; 22.05; programul III: 16.32.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 11.30; 12.30; 13.10; 14.50; 20.10; 22.20; programul II: 7.10; 13.30; 16.40; 18.00; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.40; 23.10; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 7.10; 9.30; 14.02; 15.05; 17.00; 18.50; 21.55; programul III: 21.30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 11.25; 12.30; 13.10; 14.50; 17.35; 22.20; programul II: 6.10; 7.10; 9.00; 13.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.45; 18.30; 20.25; 21.45; 23.10; 23.50; 0.03-3.00; programul II: 6.10; 7.10; 12.15; 14.03; 15.30; 17.00; 19.40.

SÎMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 6.30; 7.45; 11.34; 12.30; 13.10; 14.35; 16.20; 20.10; programul II: 6.10; 7.10; 18.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.30; 8.30; 10.05; 12.00; 13.10; 17.05; 20.25; 21.10; 21.40; 22.20; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 6.10; 7.10; 10.30; 12.15; 13.00; 18.00; 19.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 - De strajă patriei I

9.00 - La șapte pași de o excursie; 10.30 - **ORA SATULUI:** ● Ziua recoltei ● „Un om a săpat o fîntină”

● Ediție specială: Urgentarea lucrărilor de toamnă în atenția generală; 11.30 - Concertul de deschidere a Festivalului muzical: „Toamnă clujană” (ediția a II-a);

17.00 - **FOTBAL:** Meciu România - Portugalia cu 7 zile înainte de disputarea lui; 17.50 - Film serial: „Maior Vifor”.

O producție a studiourilor sovietice; 18.30 - Realitatea ilustrată TV - emisiune magazin; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.15 - Omagiu muzical Toamnei bogate; 20.30 - Film cu trei stele: „Locuitorii de pe Lavender Hill”;

21.50 - În lumina reflectoarelor. Spectacol muzical-coregrafic; 22.40 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 23.00 - Telesport. **Programul II:** 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.15 - O seară Strauss; 20.55 - „Improvizația de la Versailles” de Moliere.

LUNI: 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Pătaniile lui Sidorel; 18.45 - Carnet cinematografic; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Între metronom și cronometru. Emisiune-concurs; 21.00 - Roman folieton „Lunga vară fierbinte” (XXII) - „Reuniune în stil italian”; 22.20 - Valuri și cîntece; 22.45 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE**

MARȚI: 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Povestea cercului (VI); 18.20 - Studioul școlărilor; 18.45

- Coordonatele științei românești; 19.15 - Muzică populară; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Film: „Întîlnire pe malul mării”; 21.35 - Prim plan: Mircea Ștefănescu; 22.00 - Muzică ușoară pe 16 mm; 22.20 - Teleglob - Imagini din R.D.G.; 22.45 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE**

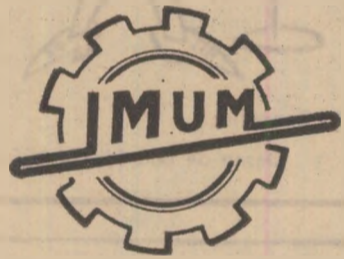
MIERCURI: 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Misterul din peșteră (I). Film serial pentru copii; 18.35 - „Musica Viva!”. O producție a televiziunii din R.D.G.; 19.00 - **TRANSMISIUNE DE LA EXPOZIȚIA REALIZĂRILOR ECONOMICE NAȚIONALE - ROMÂNIA 1969;** 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ.** ● Actualitatea în agricultură. Ediție specială; 20.00 - Telecinemateca: „Cuțitul în apă” O producție a studiourilor poloneze; 21.35 - Reflector; 21.55 - Finala Cupei intercontinentale la fotbal: A. C. Milan - Estudiantes La Plata. Transmisie directă de la Milano. **În pauză:** 22.40 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE**

JOI: Programul I: 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Studioul pionierilor... la Iași; 18.25 - Criterii Gong Festivalul național al teatrelor în faza selecțiilor preliminare. Prima etapă Timișoara; 19.00 - Avanspremiera; 19.15 - Interpreti îndrăgiți de muzică populară: Ana Pacatiuș și Damian Luca; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Seară de teatru TV: „Rembrandt”. Evocare de Anda Boldur; 20.30 - Pe teme muzicale: Contemporaneitate și folclor; 21.00 - „Chore-studio” - balet contemporan; 21.25 - Convorbiri literare. Literatură feminină; 22.10 - Jacqueline Midinette; 22.30 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22.40 - Cronica ideilor. Marxismul secolului XX (Discuții pe marginea lucrării lui Roger Garaudy). **Programul II:** 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Concertul de deschidere a stagiunii Orchestrei simfonice a Radio-televiziunii. Transmisune din Studioul de concerte. Dirijor Iosif Conta; 21.35 - Film serial „Răzbușătorii”: „Furt în arhiva secretă”.

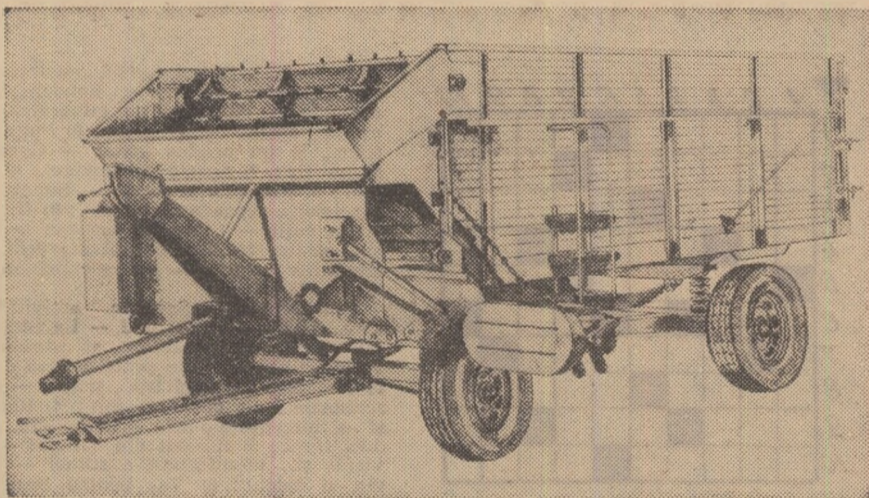
VINERI: 10.00 - Ce-ați dori să revedeți?: Tele-enciclopedia; 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Studioul școlărilor. Imagini bihorene; 18.30 - Consultanță tehnică TV; 18.45 - Criterii. Arte frumoase; 19.00 - Tele-universitatea. Ciclu „În lumea atomului”; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Film artistic: „Nu se știe niciodată” - coproducție franco-italiană; 21.35 - Reflector; 21.55 - Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 22.20 - Variații pe peliculă; 22.45 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE** și buletinul meteorologic.

SÎMBĂȚA: Programul I: 18.00 - **BULETIN DE ȘTIRI:** 18.05 - Film serial „Belle și Sebastien”. Episodul 10; 18.30 - Cheia orașului. Emisiune-concurs. Transmisune de la Iași; 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Tele-enciclopedia; 21.00 - Muzică lăutărească; 21.20 - Monografiile contemporane; „Săptămîna de 8 zile”; 21.40 - Film serial: Comisarul Maigret - „Barul Liberty”; 22.30 - **TELEVIZIUNEA DE NOAPTE:** 22.50 - Anda, magnetofonul, plautul... și patru camere de luat vederi.

Programul II: 19.30 - **TELEVIZIUNEA DE SEARĂ:** 20.00 - Muzică de jazz în interpretarea lui Guido Manasardi; 20.20 - Cărți noi în librării; 20.30 - Roman folieton: „Lunga vară fierbinte” (XXII); 21.20 - Recitalul de sîmbătă seara. Clarinetistul Aurelian Octav Popa.

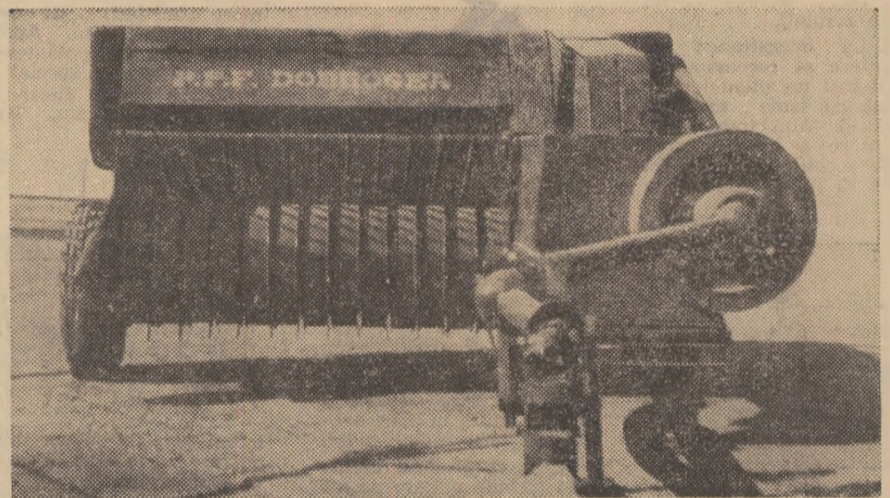
DORIȚI SĂ RIDICAȚI GRADUL DE MECANIZARE AL LUCRĂRILOR DIN AGRICULTURĂ? ADRESAȚI-VĂ ÎNTREPRINDERII MECANICE DE UTILAJE MEDGIDIA care produce și livrează pe bază de repartiție:

REMORCI TEHNOLOGICE BIAXE DE 5 TONE TIP 2. RT. 5 DESTINATE URMĂTOARELOR LUCRĂRI AGRICOLE

1. Transportul și distribuția din mers, în iesle, a nutrețurilor verzi sau însilozate.
2. Transportul și împrăștierea automată a gunoierului de grajd pe cîmp.
3. Transportul diferitelor materiale (bușteni, fîn balotat etc).
4. Transportul și descărcarea automată prin spate a materialelor în vrac (porumb siloz, nutrețuri verzi tocate, coceni tocați etc).

Remorca lucrează în agregat cu tractoare U 650, U 26, U 27.

PRESE DE BALOTAT PAIE ȘI FÎN TIP PPF

Mașini moderne de mare productivitate ce execută lucrări de presat paie și fîn sau vrejuri de leguminoase prin adunare directă din brazdă sau staționar.

Lucrează în agregat cu tractoarele U 650 sau U 651.

Mașinile au un coeficient de siguranță în exploatare de 0,9.

Construcția modernă a mecanismelor de alimentare și presare asigură un debit de 2,5-5 kg/sec. în funcție de umiditatea paielor sau fînului.

CALEIDOSCOP

MONUMENTE ALE NATURII

Finețele seculare de la Bosanci

Vestit prin numeroasele sale monumente istorice, considerate pe bună dreptate adevărate comori ale artei și arhitecturii românești, ținutul Moldovei de nord nu este mai puțin prețuit pentru farmecul peisajului său natural. Unei varietăți a reliefului din cele mai atractive, i se adaugă pe aceste plaiuri o floră și o faună deosebit de bogate, ocrotite în multe locuri ca monumente ale naturii.

La numai cîțiva kilometri după ieșirea din Suceava, pe șoseaua spre Fălticeni, de pildă, se află o rezervație floristică de mare interes, atît pentru cercetătorul științific, cît și pentru turistul îndrăgostit de natură. Este vorba de finețele seculare de la Bosanci. Intinsă pe o suprafață de 22 ha, la marginea comunei cu același nume, pe dealul Strîmbu (407 m) și la poalele acestuia, rezervația cuprinde o gamă variată de plante, de la cele care

crește în jurul Mării Negre și Mării Caspice pînă la unele exemplare rare originare din Asia Centrală. Astfel, pe coastele abrupte ale dealului se întîlnesc mici tufe de migdal pitic, păducel și păr pădureț, reprezentînd relicele din perioada postglacială ale vegetației lemnoase de caracter stepic, anumite soluri de stînjenei, unele plante asiatice ca Hyacinthus leucophaeus, care nu cresc în nici o altă regiune mai la vest de România. Nefiind cosite, finețele din această zonă mai înaltă a dealului se prezintă, sub aspectul lor original, aproape nealterate.

Apariția, la poalele dealului, a unor izvoare a dus la crearea de mlaștini — așa-numite Ponoare — cu o vegetație la fel de puțin obișnuită. Aici, apa rece a favorizat conservarea unor relicele specifice montane, cum ar fi bulbucii de munte, trifoiște etc.

În această zonă se întîlnesc și unele plante lemnoase, ca arinul negru, arinul alb, salcia cenușie, iar prin micile gropi formate în urma alunecărilor de teren, frumoase exemplare de iris siberian.

Considerată de specialiști o capodoperă a naturii, rezervația de la Bosanci, cu covorul înmiresmat al vegetației sale, satisface din plin curiozitatea oricărui vizitator.

C. DARIE

Chiar dacă afară plouă, Dingo lucrează cu sîrg. Slujba-i, slujbă...

DINGO ȘI SPECIALITATEA EI

În timpul instalării conductei de gaze în noile cartiere ale orașului Tallin, muncitorii întreprinderii Tallingaz erau nevoiți să intrerupă adesea lucrările din cauză că în porțiunea de conductă deja îngropată se producea undeva o pierdere de gaze, iar stabilirea locului era greu de realizat, chiar cu ajutorul fotografiilor Roentgen. Desigur, pînă în cele din urmă, „porțiunea” bolnavă a conductei tot era descoperită, dar aceasta necesita foarte mult timp. S-a aflat că în Polonia, există ciini care pot să descopere foarte repede, cu ajutorul mirosului, locul unde se scurg gazele din conductă. Atunci, întreprinderea Tallingaz s-a adresat Asociației crescătorilor de ciini, care le-a pus la dispoziție cîțiva ciini ciobănești, inteligenți, voinici și rezistenți, printre care se găsea și Dingo. Căteua s-a comportat excelent la „probele” de admitere: se repezea mirînd la cirpa cu miros de gaze și-și infiea în ea colții. Apoi timp de trei luni, Dingo a participat la o serie de „lecții” și „exerciții” destul de monotone: „Dingo”, caută!, „Dingo”, gaze!. În pămînt era îngropată o mică butelie cu gaze abia întredeschisă, iar Dingo trebuia s-o descopere și s-o scoată la suprafață. El a trecut examenul cu succes și a fost inclus în statul... de plată al întreprinderii Tallingaz. În octombrie anul trecut, Dingo și-a început în mod „oficial” activitatea. El lucrează foarte conștiincios, controlează 23 de străzi din orașul Tallin, cu o lungime totală de 5713 m. Cum Dingo este considerat acum un specialist cu înaltă calificare, întreprinderea Tallingaz este nevoită adesea să trimită după el mașina pentru a-l duce de urgență ori de cîte ori se constată pierderea gazului pentru a preciza exact locul scurgerii și Dingo se prezintă la datorie.

Plante care „plîng”

În junglele tropicale trăiesc numeroși arbori giganti. Fiind înzestrați cu o bogată coroană, razele soarelui pătrund foarte greu prin desigurul frunzelor pentru a lumina plantele care „privesc” stăruitor spre astrul zilei. Lipsa acută de lumină a făcut ca unele specii de plante să se adapteze rapid la noile condiții de viață.

Dezvoltîndu-se sub formă de liane, plantele se cațără pe arbori și pe crengile acestora, urcînd cît mai sus pentru „a descoperi” lumina soarelui. În multe cazuri, rădăcina plantelor s-a desprins de pămînt, ceea ce o privează de substanțele hrănitoare obținute din sol și, în special, de apa atît de necesară dezvoltării plantei. Pentru a se anihila consecințele desprinderii de sol au apărut o mulțime de rădăcini aeriene, care au menirea de a procura apa din umezeala aerului, fenomen specific junglelor tropicale. Una-două din aceste rădăcini fac legătura cu solul în vederea obținerii substanțelor nutritive de care planta are nevoie. Captarea apei prin rădăcinile aeriene asigură creșterea rapidă a plantei, supraviețuirea ei. Dar, vaporii de apă sînt asimilați și de frunzele plantei, ceea ce face ca, la un moment dat, cantitatea abundentă de lichid să stînjenească dezvoltarea plantei.

Pentru a elimina surplusul de apă, planta s-a adaptat ingenios la condițiile de viață din junglă: frunzele au o formă ascuțită la vîrf, astfel că prin „transpirația” abundentă a acesteia, apa se prelinge pe plantă, dînd impresia că planta „plînge”, picăturile de apă asemănîndu-se cu lacrima.

COLȚUL HORTICULTORULUI AMATOR

CELE NOUĂ „SECRETE” ÎN CULTIVAREA PLANTELOR FLORICOLE BULBOASE

Celor care doresc să cultive asemenea plante, le dezvăluim nouă „secrete” care contribuie la reușita cultivării acestora.

1. În scopul prevenirii atacului diferitelor boli și dăunătorii înainte de plantare, bulbul se stropesc sau se prăfuiesc cu un

produs mixt (insecticid și fungicid). În cazul în care insectofungicidul se folosește sub formă de soluție, înainte de plantare, bulbul trebuie să fie bine zvîntați.

2. La operațiunea de plantare se recomandă a se folosi un plantator de mină cu lama metalică îngustă. Adîncimea de plantare a bulbilor trebuie socotită în așa fel încît să fie de circa două

ori mai mare decît înălțimea acestora. În practică s-a stabilit adîncimea de 5-6 cm pentru bulbul mic (Crocus, Chionodoxa, Galanthus, Scilla, Allium etc.) și 10-15 cm pentru bulbul mare (Tulipa, Hyacinthus, Narcissus etc.).

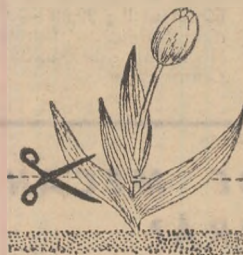
3. Imediat după plantarea bulbilor, solul trebuie tasat cu mina sau cu piciorul pentru a asigura un

contact intim între pămînt și bulb.

4. Primăvara, cînd flo-

rile se recoltează pentru a fi valorificate, se recomandă a se lăsa ficărcel plante cel puțin 3 frunze;

ele sînt indispensabile pentru a hrăni viitorul bulb de înlocuire, mai ales în cazul cînd se urmărește obținerea materialului săditor.

5. În cazul plantelor folosite pentru decorul par-

curilor și grădinilor, precum și în cazul celor din culturile pentru flori tăiate, recoltate la timp, se recomandă înlăturarea imediată a perihantului florilor trecute. În acest fel se evită formarea fructului, care consumă hrana, inutil, în detrimentul creșterii noilor bulbi.

6. În cazul cînd culturile trebuie mutate pe alt teren sau intervine nevoia schimbării decorului cu plante floricole de vară (Petunia, Salvia, Begonia,

Ageratum etc.) bulbul trebuie scoși din pămînt. Nu se va începe scoaterea bulbilor înainte ca frunzele plantelor să se fi uscat complet, deoarece aceasta ar dauna procesului de maturare a lor. Dacă sîntem forțați să executăm operațiunea de scoatere a bulbilor mai înainte de a fi atinsă faza de uscare a tuturor frunzelor, atunci plantele

se vor scoate cu pămînt pe rădăcini și se vor transplanta pe alte brazde, unde se vor ține pînă la maturarea completă.

7. Pentru transplantarea plantelor ai căror bulbi

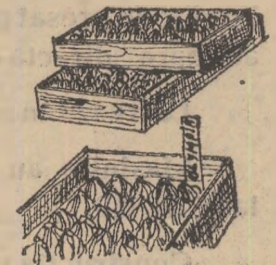
sînt insuficient maturați se fac mici șanțuri în care acestea se așează la o distanță de 3-4 cm una de alta, după care se udă bine. Cînd bulbul sînt bine copti, moment care este marcat de uscarea tuturor frunzelor, se scot din pămînt și se pun în locuri umbrite.

8. Vara, pe la sfîrșitul lunii iunie — începutul lunii iulie, se îndepărtează pămîntul și resturile de frunze și se separă bulbul mari (floriferi) de cei mici (nefloriferi). Apoi bulbul mic se replantează pe brazde speciale, urmînd a deveni floriferi abia după 3-4 ani, iar

bulbul floriferi se vor depozita pînă în toamnă cînd se replantează.

9. Depozitarea bulbilor floriferi se va face în locuri răcoase, uscate și întunecoase, avînd grijă să fie prăfuiți sau stropiți cu un insectofungicid pentru distrugerea eventualilor germeni de boli și dăunători. Lădițele sau coșurile cu bulbi vor

fi etichetate, cu indicarea speciilor, varietăților sau sursurilor și se vor feri de atacul rozătoarelor.

Ing. Ion ROVENȚA

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Surpriză... autumnală

ORIZONTAL: 1) Plante cu flori albe sau roz-albe parfumate... și plumbi de vînoare — Acțiune săvîrșită... și capabilă; 2) Salcie... pusă la gheață — Zăvor... cu repetiție; 3) Veche unitate de lungime... din familia calului — Puști, în trecut... și o plantă leguminoasă; 4) Unitate de timp... și soare pe Nil — Geanta vîntătorului... și un instrument de per-

cuție — Licoare autumnală... sau textilă; 5) Timpul cînd se numără bobocii... și un capriciu — Asociație de minerale... și o veche măsură de greutate; 6) Pom fructifer... și un produs lactat — Cornuță... și un fir; 7) Specie de bovine... și arături; 8) Plăvan... la nuntă — Sunetul păsărelelor... reproduc întocmai; 9) Urcare... și un cuțit — Liniștit... aproape — Riuri și... peste; 10) Din timpul stăvechi... un diminutiv feminin — Fluier ciobănesc... la vale, pe apă.

VERTICAL: 1) Specific activității la sate... și din cînd în cînd — La concurs... la școală; 2) Așezată... și părăsită — Podoaba oilor... și un pește de apă dulce; 3) Pocnește pe lingă boii... și aici — Aduo scrisorile... în cazarmă (pl); 4) Regret... și a interpreta o arie — Campioni... și nu duci lipsă; 5) Răsărit din cetină! — Povîrnîș și... manifestare a stimei — Bidi-viu și calciu; 6) Vas pentru bere... ca laptele — Plantă erbacee cu flori albastre... și fata din Bicaz; 7) Din nou... servește! — Confidență... cu motorul vieții; 8) Ghimpe... și un conifer — Casa păsărilor... se face încet; 9) Lipsită de dinamism... și mătuși (dim) — Unealtă agricolă și... mediu piscicol; 10) Parte a unei nave... la care — Clădire mare locuibilă... și produsul marilor cupatoare.

NOTĂ. Realizați o dezlegare corectă, dacă din cuvintele obținute în prima variantă pierdeți... o literă.

Ion PASCAL

ALBINA TRECE LA... MULS

Veninul de albină este un medicament prețios. Din păcate, pînă în prezent, el se obține prin extragerea din corpul albinei a unui săculeț minuscul — care conține venin. După această operație albina pierde. Ca să nu distrugă albinele, fiziologii francezi au construit pentru ele un dispozitiv electric pentru...

muls. Albina este adormită cu ajutorul bioxidului de azot, iar după aceasta glanda care secretaază venin este iritată cu un curent electric slab. Din limba ei se scurge o picătură de venin. După aceasta albina se trezește din somn și, ca și cum nimic nu s-a întîmplat, își reia zborul.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ - MERIDIANE

În jurul anului 1942, un număr de fitopatologi americani au simțit nevoia creării unor depozite de butași, altoi și semințe de pomi fructiferi liberi de virusuri, care să poată fi întrebuințați în scopuri științifice. Ei au elaborat, în acest scop un vast plan de acțiune. Inițiativa lor a fost determinată de faptul că cercetătorii interesați în studiul virusurilor pomilor fructiferi nu pot dispune de posibilitățile materiale necesare înființării și păstrării acestor depozite, cât și izolării plantelor în așa fel încât să fie înlăturată orice posibilitate de contaminare.

Dificultatea constă, în primul rând, în izolarea plantelor sănătoase de restul livezilor, care ar putea fi contaminate, cât și în menținerea în permanență a stocului de plante-indicator (care au diferite cerințe față de climă) în vederea testării lor periodice și a eliminării acestora care au fost infectate între timp. Datorită cheltuielilor cerute de munca de testare a pomilor apreciați ca liberi de virusuri, s-a căzut de acord ca depozitul să aibă un caracter multilateral, iar cheltuielile să fie suportate de mai multe state.

Acest depozit (rezervație) a fost înființat în anul 1955, iar planul de cercetare are la bază, între altele, următoarele directive: colectarea din toate regiunile lumii a unui număr cât mai mare de varietăți de pomi fructiferi, apreciați în țările respective pentru calitățile producției și utilizați în cercetări, cu condiția ca ei să fie testați, deci liberi de virusuri; testarea acestor varietăți, folosindu-se o gamă foarte largă de plante test specifice fiecărei boli viro-

tice în parte, se face în cadrul laboratorului Stațiunii de cercetări pentru culturi irigate din Prosser, unde am lucrat, în calitate de bursier, timp de 9 luni.

Diversele varietăți sînt păstrate în depozitele speciale înființate de pomi liberi de virusuri, care funcționează pe lângă stațiunea amintită. Materialul liber de virusuri este trimis și cercetătorilor din alte țări pentru

toră la aplicarea diferitelor metode de agrotehnică pomicolă; calitatea fructelor, caracteristicile lor biologice nu mai sînt influențate de prezența virusurilor, care schimbă în măsură mai mare sau mai mică „habitus”-ul plantelor folosite în cercetare. Utilizarea acestor pomi în munca științifică înlătură definitiv confuziile cu simptomele pe care le prezintă pomii în cazul tul-

boala să se manifeste, cu toate consecințele ei nefaste, la pomii tineri. Ca urmare a acestui fapt, în livezile tinere infectate, recolta și calitatea fructelor s-a redus în mod simțitor.

Activitatea de cercetare pentru atingerea obiectivelor prevăzute în plan revine în totalitate laboratorului de patologie vegetală al stațiunii, iar Departamentul Agriculturii al S.U.A. a pus la dispoziție, pentru plantarea pomilor dovediți a fi liberi de virusuri, un teren extrem de izolat, situat la punctul denumit Moxee. Terenul este irigat cu ajutorul unei instalații mobile, apa fiind pompată la înălțimea de 100 m.

Testarea pomilor, care sînt plantați în acest teren-rezervație, se face folosindu-se o scară largă de pomi indicatori în măsură să evidențieze toate virusurile (și cele latente) cunoscute pînă acum la pomii fructiferi în întreaga lume. Din momentul cînd o varietate oarecare este primită și propusă spre a fi inclusă în rezervație și pînă în momentul cînd aceasta va fi plantată în rezervație, trec cel puțin trei ani, timp în care ea este menținută în adăposturi speciale cu pereții de sită (pentru împiedicarea insectelor ce ar putea să transmită un virus oarecare) și supusă testării speciale. În această perioadă, atît altoiul cît și portaltoiul din care provine pomul respectiv și din care se trimit semințe sau butași, sînt testați. Testarea pomului primit se face pe 10 plante-indicator fiecare în trei repetiții.

Prof. dr. Alexandru LAZĂR
Institutul agronomic din Iași

UN UNIVERS AL POMILOR FĂRĂ VIRUSURI

ca datele obținute în munca de cercetare să poată fi comparabile.

Importanța științifică și practică a creării unor asemenea rezervații de pomi fructiferi liberi de virusuri este foarte mare nu numai pentru fitopatologi, dar și pentru pomicultori și amelioratori. Munca de cercetare făcută numai cu acest material purificat va duce în scurt timp la înlăturarea numeroaselor confuzii și rezultate contradictorii care au apărut pînă acum în diferite țări de pe glob. Prin folosirea în cercetare numai a unui material purificat se pot obține rezultate concludente privind productivitatea pomilor, răspunsul acest-

burărilor de nutriție. Notăm, de asemenea, faptul că unele virusuri ale pomilor fructiferi se transmit prin semințe, ceea ce a îngreuiat mult munca de creare a unor soiuri cu producții și calități superioare celor existente.

Pentru producție avantejate înființării acestor rezervații sînt extrem de mari, ținînd seama, de pildă, de pericolul extinderii bolilor virotice în unele plantații de pomi prin răspîndirea materialului pepinieristic infectat, ca urmare a folosirii de altoi (ochi) proveniți de la pomi-mamă infectați cu diferite virusuri latente. Aceasta face ca pomul să pară sănătos, iar

s-a putut constata o influență minimă asupra consumului de nutrețuri sau asupra creșterii. Zgomotul nu a neliștit porcii. În timpul trecerii avioanelor, pulsul creștea însă revenea imediat la normal.

Ouăle din incubator, ca și puii expuși zgomotului, nu au fost nici ei influențați. Mai sensibile par să fie găinile ouătoare. În unele cazuri, zborul repetat deasupra halelor de ouat provoca o scădere a producției de ouă. Ouăle găinilor Leghorn expuse zgomotului erau mai... ușoare ca cele ale găinilor maritor, iar la găinile Hampshire comportamentul a fost invers. Într-o experiență cu găini și curci expuse scurt timp zgomotului avioanelor cu reacție a rezultat aceeași acțiune ca în cazul administrării de progesteron.

În practică, atunci cînd indicatorul este alb pe toată înălțimea sa, debitul este la maximum. Cînd această înălțime albă se reduce la jumătate, mulsul este deja avansat sau la început. Cînd nu se mai vede lapte, este sfîrșitul mulsului sau abia începutul. Dat fiind că beneficiarul mulge mai multe vaci deodată, în general 4, el nu poate avea ochii fixați în permanență pe toți indicatorii și pentru a-l alarma în timp util, fiecare indicator este echipat cu electrozi care aprind o lampă atunci cînd debitul coboară sub 1,5 kg/minut. Este, de asemenea, posibil să se adauge un avertizor sonor dacă beneficiarul o dorește.

DIN PRESA STRAINA

„INFORMATIONEN FÜR TIERÄRZTE“

Influența zgomotului asupra animalelor

Un grup de cercetători din Anglia au zburat cu elicopterul deasupra unor ferme la o înălțime de 10-20 m. În timpul zborurilor s-a studiat influența zgomotului asupra producției de lapte. Nu s-a putut constata nici o influență, nici în cazul cînd

zgomotul era asurzitor. În darea de seamă se arată că nici la vacile gestante nu s-au constatat semne de neliniște. Alți cercetători au expus și porci, în diverse moduri, zgomotului de avioane cu reacție, în cele mai multe cazuri în timpul fătărilor. Nici aici nu

„BULLETIN D'INFORMATION DU CNEEMA“

Indicator de muls Gascoigne, tip „Milk Flow“

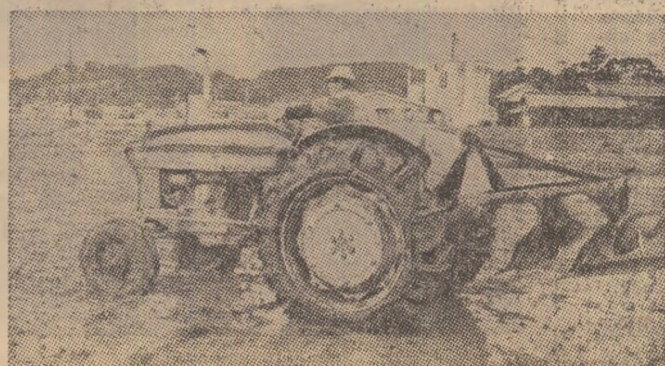
Mulsul direct la stand nu permite să se determine exact momentul cînd operația se apropie de sfîrșit și momentul cînd trebuie să se intervină pentru a deconecta cupele de la aparatul de muls. Aceasta împiedică înmulțirea posturilor de muls cu aparate.

„Milk Flow“ își propune să remedieze acest inconvenient. În consecință, prin mulsul direct la stand devine posibil să se urmărească cu certitudine, de la început pînă la sfîrșit, desfășurarea mulsului la fiecare vacă.

Laptele sosește prin partea superioară a unui aparat „Milk Flow Indicator“ pe un deflector. Acest deflector are drept scop să separe aerul de lapte și să suprima spuma. El conduce, totodată, laptele într-un spațiu inelar amenajat între un tub de sticlă exterior și un tub de evacuare central.

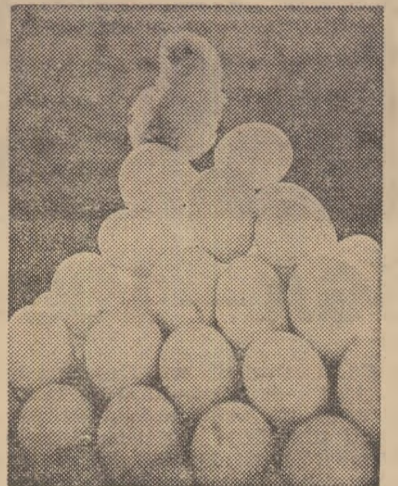
În tubul central există, la bază, un orificiu care evacuează laptele cînd debitul este sub 1,5 kg/minut. Cînd acest debit se situează între 1,5 kg și 5,5 kg/minut, laptele urcă în spațiul inelar și

trece prin orificiile laterale ale tubului central pentru a ajunge la stand. Începînd cu momentul în care debitul se ridică peste 5,5 kg, laptele continuă încă să urce în spațiul inelar și se revărsă pentru a ajunge în stand prin partea superioară a tubului central.

Mecanizarea îndeplinește un rol crescînd în rizicului japoneză

ORIZONTURI

O imagine mai puțin obișnuită de la Combinatul avicol din Zaharovsk (U.R.S.S.), care produce anual 17 000 000 ouă

RACHETA TELEGHIDATĂ CONTRA INCENDIILOR DE PADURI

Ing. Predrag Salici, de la Institutul de cercetări științifice pentru aeronautică din Belgrad, a proiectat o rachetă teleghidată pentru stingerea incendiilor de păduri. Racheta se compune, în principal, din carcasă, încărcătură și detonator cu activare electrică. Ea se umple cu explozibil și cu pulberea de „granulit” uscată pentru stingerea incendiilor. Forța de propulsie se obține prin arderea unui combustibil solid, care se aprinde prin căpsula conectată la firul electric al acumulatorului, instalat chiar pe rampa de lansare.

Rachetele teleghidate pentru stingerea incendiilor de păduri se instalează pe platforme de lansare ușor transportabile. Unghiul de înclinare al șinelor de ghidaj se reglează prin comanda de la distanță. După lansare, racheta este dirijată prin radio. Receptoarele de pe rachetă primesc comenzi și o orientează spre țintă.

MĂSURAREA ELECTRONICĂ A CREȘTERII FRUNZELOR

Un sistem rapid și precis de măsurare electronică a zonelor frunzoase a fost pusă la punct de firma australiană „Paton Industries Ltd.”, din Stepney (Australia de sud).

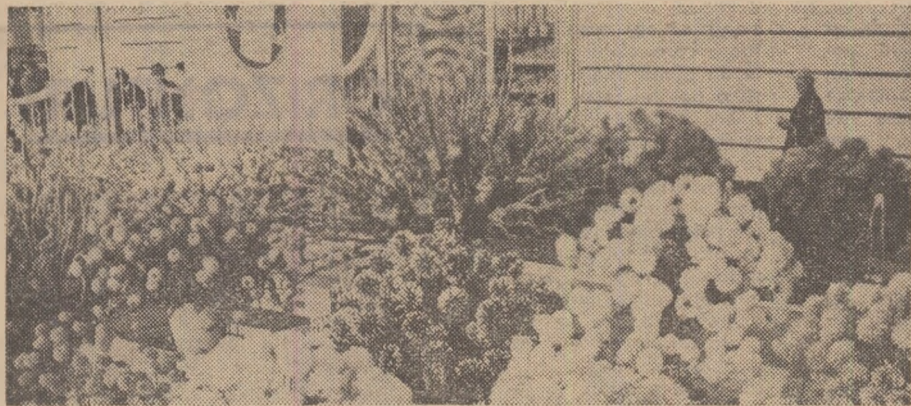
Frunzele sînt introduse în spațiul dintre două benzi transparente fără sfîrșit, care se mișcă cu viteza de 14 cm/sec. Ele străbat un rînd de 32 celule fotoelectrice, fiecare iluminată de o lampă mică. Un curent de impulsuri este transmis circuitelor de numărare numai de către celulele protejate de lumină prin frunze. Zece impulsuri transmise corespund unui mm pătrat de regiune frunzoasă. Totalul cumulativ al regiunii frunzoase se obține prin numărarea impulsurilor și nu depinde de gradul de opacitate al frunzei. Eroarea la măsurarea frunzelor cu o lățime de 5-10 cm nu depășește 0,5 la sută.

MAI MULTE FURNICI, MAI MULTĂ... MIERE

Se știe că furnicile intră în relații de simbioză cu afida și mănincă excrementele ei zaharoase, iar albinele iau nectarul din flori și fac din el mierea. Dar, albinele care trăiesc în pădurile de conifere, departe de flori, sînt și ele nevoite să recurgă la excrementele zaharoase ale afidei.

Prof. G. Wallenstein, de la Universitatea Freiburg (R.F. a Germaniei) a stabilit că stupii amplasați în păduri cu mari populații de furnici dau mai multă miere decît stupii în apropierea cărora se află populații reduse de furnici. După toate aparențele, albinele utilizează excrementele zaharoase ale afidei cu care se află în relații simbiotice.

AGRICULTURA PE GLOB

IGA — 1969

Ca și în ceilalți ani, Expoziția internațională de horticultură de la Erfurt a atras un mare număr de participanți din țările europene, între care Olanda, Elveția, U.R.S.S., R.F. a Germaniei, Austria, Iugoslavia, Cehoslovacia, Bulgaria, Polonia și Ungaria. Interesul manifestat de vizitatori a fost stîrnit, printre altele, de existența în expoziție a unor utilaje de înaltă tehnicitate, ca agregate de semănat și plantat, de recoltat și sortat cartofi, de prelucrare și ambalare a cartofilor sau a verzei, utilaje de încălzit, irigat, cosit, de efectuat tratamente fitosanitare. Pe lângă exponatele unităților agricole de stat și cooperatiste, au prezentat flori sau plante ornamentale și diferite firme particulare interesate. Din multitudinea de aspecte reliefate la expoziție, considerăm util să ne oprim asupra câtorva, care prezintă importanță și pentru horticultorii din țara noastră.

Să amintim, mai întîi, câteva lucruri cu privire la solarii. Acestea erau în totalitate de tip promosol, construcțiile fiind simple, trainice și foarte ușor demontabile. Scheletele erau metalice, de 2 categorii: primele, din țevă galvanizată, cu diametrul de 1" și 1,5", asamblarea făcîndu-se prin mușă de îmbinare și secunde din oțel beton de Ø 20-25 mm. Asamblarea celor din urmă se realizează prin coliere metalice iar fixarea scheletului la sol prin prize din țevă de 2" — 3".

Folia de polietilenă este fixată pe schelet, în sistemul clasic. În plus pentru siguranță se adaugă clame din material plastic sau o plasă cu ochiuri mari, întinsă pe întreaga suprafață a tronsonului. În general, la solarii se folosesc două feluri de folii: cea obișnui-

tă (subțire), cuprinsă între 0,02-0,08 mm și folia rigidă — grosă de 1,5-2 mm, care fiind rezistentă și în timpul iernii, poate fi utilizată mai mulți ani la rând.

După dimensiuni rețin atenția trei categorii de solarii. Cele mai extinse și mai eficiente sînt cele cu lățimea de 4 m, înălțimea de 2 m și lungimea de 30 m. Urmează apoi solariile mari, cu lățimea de 12 m, înălțimea de 2,50-2,70 m și lungimea de 30-50 m și cele tip-

Adnotări privind Expoziția internațională de horticultură de la Erfurt

scră, cu lățimea de 17 m, înălțimea de 3-3,5 m și lungimea de 50 m.

De remarcă că solariile sînt prevăzute cu jgheaburi metalice, împărțite în travei și au încălzire cu acroterme sau conducte cu apă fierbinte.

Sistemul de aerisire este, în general, cel lateral. Jumătate din peretele adăposturilor este mobil în partea opusă vînturilor dominante; aerisirea se face și prin ventilatoare electrice, montate pe pereții frontali.

Umbrirea, reducerea intensității solare se realizează prin plasă cu ochiuri dese (1cm), confecționată din fibre de hirtie grosă rezistentă, sau cu covoare — plasă de trestie. Acționarea se efectuează atît manual cît și electric.

Lucrările de bază pentru prelucrarea terenului în vederea plantării se execută în totalitate mecanizat, prin utilizarea tractoarelor mici pe șenile sau pe pneuri, iar pentru irigare se întrebunțează patru conducte din material

plastic, prevăzute cu duze și alimentate cu patru furtune paralele.

Interesant de reținut este faptul că pereții frontali ai solariilor au geamuri fixate în rame metalice, îmbinate prin cauciuc provenit de la camere auto uzate, croit și vulcanizat după necesitate, cu scopul unei cît mai perfecte etanșeități.

În ceea ce privește serele, au fost expuse două tipuri de construcții: cel clasic, olandez și cel pentru plante ornamentale, înalte de 4 m. La ambele tipuri, factorii de producție biologici sînt reglați printr-un sistem semiautomat.

Sistemele de ventilație acționează pe o latură a șarpantei, care este mobilă pe toată lungimea și poate fi dirijată mecanizat. Pentru acest sistem nu se utilizează material lemnos în construcția serei. Totodată, se realizează și ventilația prin pereții laterali prin sistemul ghilolină. În plus, se folosesc electroventilatoare amplasate pe pereții frontali și la mijlocul peretelui longitudinal.

În privința încălzirii, deosebit de important de reținut este faptul că distribuția se realizează individualizat, pe modul de 0,30-0,50 ha. Acest sistem determină o repartizare uniformă a căldurii. Încălzirea se face prin serpentine cu apă fierbinte, poziționate la 1 m de sol și în partea superioară a nivelului jgheaburilor, respectiv la 2,5 m.

Reducerea intensității solare (umbrirea) se realizează identic ca la solarii.

Pentru producerea materialului săditor se utilizează două categorii de ghivece: din material plastic, practice, ușoare, rezistente, care costă doar 0,28-0,40 lei/buc. și ghivece sistem Jivipot, care se dizolvă în sol, fiind plantate împreună cu răsădul. Acestea din urmă sînt realizate, în principal, din rezidii de celuloză și turbă. Ele sînt foarte ieftine și practice.

În încheiere, câteva cuvinte cu privire la floricultură. Demne de reținut sînt preocuparea permanentă și rezultatele excepționale obținute în crearea de noi soiuri valoroase. În serele vizitate am întîlnit la tot pasul lucrări asidue de hibridare. De aici se livrează semințe în 60 de țări ale globului. Există preocupare mai ales pentru extinderea unor soiuri comerciale de flori, ca garoafele, crizantemele, petuniile, ciclamenele etc.

Trebuie subliniat, de asemenea, că pentru producerea de semințe pentru culturile horticole există întreprinderi specializate. În cazul combinatului de producere semințelor din Erfurt, bunăoară, sînt întreprinderi specializate strict pentru producerea de semințe a 2-3 specii sau linii.

Dr. ing. Teodor MARIAN

CARNET ECONOMIC

REZULTATE ALE CULTURII BUMBACULUI

Comitetul consultativ internațional al bumbacului a publicat recent câteva interesante cifre cu privire la rezultatele probabile ale culturii bumbacului în lume, în anul 1968/1969. Potrivit estimărilor organismului citat, producția acestei plante este evaluată la 52,5 milioane de baloturi (un balot = 226,796 kg). Creșterea semnaltă, care reprezintă 4,8 milioane de baloturi în raport cu campania precedentă, este pusă atît pe seama extinderii suprafețelor cultivate, cît și a creșterii randamentului. Suprafața cultivată a atins în întreaga lume, potrivit experților, 32,7 milioane de hectare (31,1 ha în anul precedent), în timp ce producția medie la hectar s-a cifrat la 348 kg (336 kg în cele două campanii precedente).

Evaluările specialiștilor semnalează ca țări mari producătoare de bumbac Statele Unite (10,9 milioane de baloturi), Uniunea Sovietică (9,45 milioane de baloturi), R. Chineză (6,7 milioane de baloturi) urmate de Brazilia, India, Mexic, Pakistan, Republica Arabă Unită.

„RAZBOIUL GRIULUI”

Reprezentanții marilor țări exportatoare de grâu ale lumii capitaliste — S.U.A., Canada, Australia, Argentina și Comunitatea Economică Europeană — participă în zilele de 2 și 3 octombrie la o nouă reuniune, de data aceasta în capitala Belgiei. Referindu-se la această întîlnire de la Bruxelles, cotidianul francez „Le Monde” scrie că participanții vor face o nouă încercare de a pune capăt conflictului cunoscut sub denumirea de „războiul griului”. „Le Monde” amintește că țările respective se acuză reciproc de încălcarea Acordului internațional, pe care l-au semnat în august 1967, și care stabilește un preț minim pentru tranzațiile cu grâu.

Soluțiile elaborate de către experții Pieței comune, și care vor fi prezentate reuniunii, preconizează revenirea eșalonată pe etape la prețul minim inițial stabilit de Acordul internațional.

COPACI ASIATICI TRANSPLANTAȚI ÎN AFRICA

O specie de esență tare, Gmelina arborea, a provocat senzații în rîndul experților silviculturii. În Italia, de unde este originară, copacul nu prezintă calități excepționale. Transplantat în Asia de sud-est și Africa a dat dovadă de caracteristici biologice neobișnuite, crescînd în grosime cu 1,3—2,5 cm pe an. Este cea mai rapidă creștere a unei specii de esență tare.

În Africa plantările cu Gmelina au început în Gambia și Sierra Leone.

Avînd un ritm de creștere de 3—4 ori mai mare decît mahonul sau tecul, Gmelina prezintă certe perspective.

Experiențe similare cu rezultate bune au fost făcute cu „Cedrela odorata”, care crește în America de Sud. Acclimatizată în Africa răsăriteană, se așteaptă ca să aibă un ciclu de dezvoltare asemănător cu al lui Gmelina. Noile plantații de copaci sînt foarte binevenite în Africa, unde resursele de lemn sînt mai puțin bogate decît crede multă lume.

EFFECTIVUL MONDIAL DE TAURINE

Încă de la începutul anului 1967, efectivul de turine din lume a atins un volum record, de peste un miliard de capete, ceea ce reprezintă o creștere de 17 la sută în comparație cu media anilor 1956—1960. Aceasta se datorește mai ales creșterii șeptelurilor în Uniunea Sovietică, țările socialiste din estul Europei, America de Sud și Europa occidentală.

În Statele Unite și în Canada numărul turinelor a scăzut. În Europa occidentală, numărul taurinelor a crescut cu aproximativ 1,5 milioane de capete încă de la începutul lui 1967. Anglia număra aproximativ 12 milioane de taurine în aceeași perioadă iar Uniunea Sovietică poseda aproximativ 97 milioane de taurine. În Australia, seceta a constituit o piedică în creșterea efectivului de taurine.

NOTE EXTERNE

FALSIFICATORII DE VIN

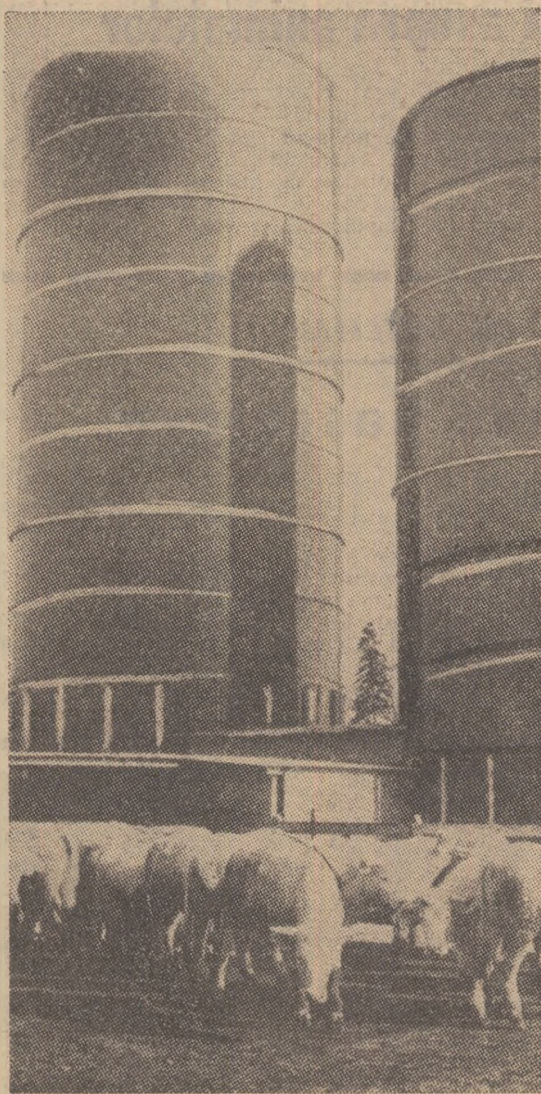
Recent, la Ascoli Piceno s-a judecat unul dintre cele mai mari procese din istoria Italiei. Este vorba de afacerea frauduloasă a unor falsificatori de vin. Sînt implicate peste 200 de persoane, între care mai mulți cunoscuți negustori. Acuzatul principal Bruno Ferrari, conducea o rețea de falsificatori care lucrau pe scară mare. Tehnica contrafacerii vinului atinsese în întreprinderea sa o înaltă perfecțiune. Vinurile de Briscola, pe care le desfășea firma Ferrari, erau foarte căutate, în ciuda faptului că erau fabricate din apă (principala materie primă), curmale, banane trecute, smochine, cianură de fier, acid clorhidric permanganat.

La succesul desfacerii acestor „vinuri” a contribuit, în primul rînd, reclama comercială intensă, sub diverse forme, finanțată din plîn de Ferrari și acoliții săi. În mai puțin de un deceniu, marfa lui Ferrari s-a răspîndit cu repeziune în toată Italia. Mai mult, vinurile „de Briscola” furnizate de firma incriminată erau vindute în ultima vreme și la export. Dar, ulciorul (în cazul nostru... sticlele lui Ferrari), nu merge de multe ori la apă. Ahtiat după ciștiguri ilicite tot mai mari Ferrari și-a extins an de an întreprinderea și, desigur, producția. El dispunea de cel puțin opt filiale în Italia. Singurul amănunt, poate, pe care l-a scăpat din vedere întreprinzătorul este cel în legătură cu capacitatea de producție a podgoriilor din valea Toronto, care, în general, nu depășește un milion de hectolitri de vin anual. Or, în perioada în care au acțio-

nat întreprinderile lui Ferrari s-a constatat că, cantitatea de vin desfăcut, purtînd eticheta soiurilor din regiunea Toronto, era de zece ori mai mare. Misterul a fost lămurit în cele din urmă de poliție, căreia nu i-a fost ușor să descopere rețeaua de falsificatori. Procesul ce l-a fost intentat acestora a început în iulie anul trecut. El se desfășoară greoi, avînd un număr mare de acuzați. Dosarele însumează peste 100 000 de pagini.

În legătură cu acest proces, presa italiană a dezvăluit recent noi amănunte oarecum amuzante. Despre ce este vorba? O parte din vinul falsificat — aproximativ 3,5 milioane de litri — care fusese confiscat de autorități în momentul surprinderii în flagrant delict a bandei lui Ferrari, a dispărut fără urmă. Vinul fusese depozitat în 60 de recipiente uriașe închise ermetic și sigilate și care se aflau în pivnițele lui Fabiano Lanciotti, mare negustor de vinuri, implicat, de asemenea, în procesul de la Ascoli Piceno. În loc de vin, comisia de anchetă a găsit în recipiente apă colorată. Constrîns, Lanciotti a recunoscut că a vindut întreaga cantitate de vin în sticle cu etichete false. Întrebat ce a făcut cu cei 150 milioane de lire încasate pe vinul vindut, acuzatul a dat un răspuns care provoacă ilaritate. El a declarat, pur și simplu, că de teama poliției a distrus toate bacnotele și le-a aruncat. Dar, autoritățile, care vor să știe adevărul, cercetează.

Marin GHEORGHE

Silozuri moderne în Franța.